

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΜΥΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ

Σύμπασα ἡ καθ' ἡμᾶς κοινωνία, ιδιαί-
τατα δ' αἱ τάξεις ἐκεῖναι, ὧν καὶ τὸ συμ-
φέρον, πρὸς τῆ ὑγείᾳ, ἐν ἀμφιδόλῳ τίθεται,
δυσφοροῦσι παντοιοτρόπως καὶ σοβαρῶς
ἀνησυχοῦσιν, ἐφ' ὅσον ἀντιλαμβάνονται
βραχυνομένην τὴν ἀκτίνα τοῦ ἐπικινδύνου
κύκλου ὃν περὶ ἡμᾶς διαγράφει ἡ χολέρα.

Ἐκ τοῦ συγκεχυμένου ὅμως καὶ ἀσυ-
στάτου τῶν ἐνεργειῶν, εἰς ἅς πρὸς πρόβλη-
ψιν, τῶν τυχόν σοβούντων κινδύνων, προβαί-
νουσιν, ἀντιλαμβάνεται τις ἐκ πρώτης ἀφε-
τηρίας τὴν παρ' ἡμῖν ἔλλειψιν τῆς ἀρμο-
δίας ἐκείνης ὑπηρεσίας, ἣτις εἰς τοιαύτας
περιστάσεις δίδει τὴν προσήκουσαν κατεύ-
θυνσιν καὶ σκοπιμότητα εἰς τὰς ἐνεργείας
καὶ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἰδιωτῶν, τῆς
Ἑγχεινομηκῆς ὑπηρεσίας.

Ἐνῶ πρῶτιστον καὶ κύριον πάντων μέ-
λημα πρόκειται ἡ ἀμυνα κατὰ τῆς ἀπει-
λουμένης εἰσβολῆς ἀκρως ἐπικινδύνου ἐπι-
δημίας, ἡ μὲν διαχειριζομένη, ὡς μὴ ἔδει,
τὴν παρ' ἡμῖν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν λι-
μενικὴ ἀρχὴ τηρεῖ ἰχθύος σιγῆν, κατὰ
συνέπειαν δὲ καὶ ἡ κυβέρνησις, ἣτις, προ-
κειμένου νὰ διαθέσῃ τὰς νέας πρὸς ἀμυναν
κατὰ τῆς ἐπιδημίας πιστώσεις, ἐλησμό-
νησε καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπαρξιν τοῦ
δευτέρου ἐμπορικοῦ λιμένος τοῦ Βασιλείου,
τοῦ λιμένος τῆς Σύρου, ἡ δὲ διοικητικὴ
ἀρχὴ καταγίνεται εἰς τὸν σχηματισμὸν
τῶν αἰωνίων ἐπιτροπῶν πρὸς σύνταξιν ὑπο-
μνημάτων, ὧν ἐκ τῶν προτέρων ἡ τύχη
γνωστὴ, τὸ Χρονοδόλαπο.

Ὁ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικὸς Σύλλογος ἐνό-
μισεν ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς του, προ-
σῆκε νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν συμφερόντων
τῶν ἐμπόρων, τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ πλοιοκτη-
τῶν καὶ, φρονῶν ὅτι, διὰ τῆς ἐν τῷ λιμένι
Σύρου ἀπολυμάνσεως, ἐπετυγχάνετο ἡ ἐξα-
σφάλισις τῆς ἐν τῷ λιμένι Σύρου ἀνθρα-
κεύσεως τῶν ἀτμοπλοίων, προέβη εἰς σχε-
τικὰς ἐνεργείας. Πρὶν ἢ ὅμως ἀπευθυνθῆ
πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἠθέλησε νὰ γνωρίζῃ,
ἂν ὁ παρ' ἡμῖν ἀπολυμαντικὸς κλίβανος
ἐπαρκῆ δι' ἀπολυμάνσεις ἀτμοπλοίων, μέ-
τρον ὅλως ἀσκοπον μὲν ἐν περιπτώσει
εἰσβολῆς τῆς ἐπιδημίας, παρέλκον δὲ κατὰ
τὸ παρὸν, κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ ἀπὸ 20
Ἰουλίου 1910 Β. Διατάγματος.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τέλος, ἔχουσα μὲν
πλήρη τὴν συναίσθησιν τοῦ κρισίμου τῶν
περιστάσεων, ἀλλὰ δυσφοροῦσα—κατὰ τὸ
διερμηνεύον τὰς σκέψεις τῆς δημοσιογρα-

φικὸν ὄργανον—δικαίως ἄλλως τε, ἐπὶ τῇ
ὅτι ἡ κυβέρνησις παρείδεν ἐντελῶς τὴν
Σύρον, προκειμένης τῆς λήψεως προφυλα-
κτικῶν κατὰ τῆς ἐπιδημίας μέσων, χωρὶς
νὰ παραλείψῃ, ἐλπίζομεν, τὰς υποχρεώσεις
αἰτινες ἐκ τῶν περιστάσεων τῆ ἐπιβάλλον-
ται, ἐδράξατο τῆς περιστάσεως νὰ ἐκδη-
λώσῃ τὴν δυσφορίαν τῆς καὶ κατὰ τῆς
κυβερνήσεως καὶ κατὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλ-
λόγου—οὗ τὰς προθέσεις παρεξήγησε—εἰς
τὴν ἀπάντησίν τῆς ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐρω-
τήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, δι' ἣς,
μετὰ κακῶς ὑποκρυπτομένου πείσματος
καὶ ὑπολανθανούσης τινος τραχύτητος, δη-
λοῖ, ὅτι τὸ δημοτικὸν ἀπολυμαντήριον—
τὸ τελειότατον ὡς γνωστὸν καὶ ἐπαρκέ-
στατον διὰ πᾶσαν ἀπολύμανσιν—στερεῖται
παντελῶς τῶν ἀπαιτουμένων ἐργαλείων(!)
καὶ τοῦ προσωπικοῦ πρὸς ἐνέργειαν τοῦ
διὰ τῶν ἄρθρων 30, 32 καὶ 33 τοῦ ὡς
ἄνω Β. Δ. ἐπιβαλλομένων μέτρων κ.λ.
κ.λ. . . . καθ' ὅτι τὸ ἀπολυμαντήριον
οὐσιασθὲν πρὸς μόνας τὰς ἀνάγκας τῆς
πόλεως . . . δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τοιαύτας
ἀνάγκας κ.λ. κ.λ.

Οἱ πάντες ἐν τούτοις ἀντιλαμβάνονται τὸ
ἐξαιρετικὸν τῶν περιστάσεων, οἱ πάντες
εἰσὶ πρόθυμοι εἰς θυσίας καὶ ἠθικὰς καὶ
ὕλικὰς πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἀπειλουμένου
κινδύνου, ἀλλ' ἡ πληθώρα αὐτῆ τῶν ἀ-
γαθῶν προθέσεων γενεᾶ χασμῶδιαν καὶ
σύγχυσιν, διότι ἐλλείπει ἡ μεθοδικότης,
ἣτις δίδει εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν πολ-
λῶν τὴν ἐνότητα, τὴν προσήκουσαν κα-
τεύθυνσιν καὶ τὴν σκοπιμότητα, τὰ ὅποια
ἐπιτυγχάνονται μόνον ἐκ τῆς ἀρτιότητος
τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, τῆς Ἑγχεινο-
μηκῆς.

Ἄλλ' ἀρτία ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία δὲν
εἶναι πάντως ἡ ἐκτελουμένη ἀπὸ ἀρχὰς
αἰτινες, ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τῶν ὑγειο-
νομικῶν πιστοποιήσεων, οὐδεμίαν ἄλλην
σχέσιν πρὸς τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν
καὶ τοὺς Ἑγχεινονομικοὺς Νόμους καὶ κα-
νονισμοὺς ἔσχον ποτε.

Μεριμνήσατε περὶ τῆς ἀρτίας ὁργανώ-
σεως τῆς Ἑγχεινομηκῆς τοῦ λιμένος μας
ὑπηρεσίας καὶ τότε οὔτε ἡ κυβέρνησις θά
λησμονῆ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπαρξιν τῆς
Σύρου, οὔτε οἱ ἰδιῶται θά εὐρίσκωνται εἰς
τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποκαθιστῶσιν εἰς τὰ κα-
θήκοντά των τὰς μὴ ἐπαρκούσας εἰς ταῦτα
ἀρμοδίας ἀρχὰς.

Αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον τῶν ἀντιπροσώ-
πων τῆς Σύρου, αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον τοῦ
τε Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐφοπλι-

στῶν καὶ πλοιοκτητῶν τοῦ λιμένος μας,
αὐτὰ ὀφείλει νὰ ὑποδείξῃ ὁ τύπος τῆς
Ἐρμούπολεως καὶ Σύρου. Τὸ «Βῆμα» φρο-
νεῖ ὅτι ἀρκετὰ ἐπετέλεσε τὸ ἐπιβαλλόμενον
αὐτῷ καθήκον ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΘΕΝΤΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ἐπερατιώθη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ
τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀξιωματικῶν. Παρὰ τὴν
ἔσοχον ἀγόρευσιν τοῦ βουλευτοῦ Ἀχαΐας καὶ
Ἡλίδος κ. Μιχαλακοπούλου, τὴν δομιεῖαν κρι-
τικὴν τοῦ βουλευτοῦ Λακωνίας κ. Πατισουρά-
κου καὶ τὴν ὑπερήφανον ἀποτροπὴν τοῦ βου-
λευτοῦ Κερκύρας κ. Βάρφη, ἡ δικαιοσύνη ἐσα-
βανώθη ὑπὸ τῆς διπλῆς Βουλῆς, κατόπιν τῆς
κατωτέρας καὶ δικολαβικῆς ἐνώπιον εἰρηνοδίκου
τρίτης τάξεως ἀγορεύσεως τοῦ κ. Βενιζέλου,
τοῦ ἔχοντος φαίνεται διαφόρου ποιότητος διο-
πτρα διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν κενῶν ἐννοίας, οὐχί
σπανίως δὲ καὶ τοῦ, λόγων τοῦ πολιτικοῦ συμ-
φέροντος,

Προκειμένου ν' ἀποδοθῆ δικαιοσύνη εἰς ἀρ-
κετὰς δεκάδας ἀξιωματικῶν ἀδικηθέντων ἀπὸ
τὰς ὀλίγας δεκάδας τῶν ὑστεροβούλων τοῦ στρα-
τιωτικοῦ συνδέσμου, ἐπηξεν ὁ ἀνορθωτὴς πρὸ
βουλευτοῦ, μέλους ἀξίου ἄλλοτε, νῦν δὲ ἀντι-
προσώπου ἐν τῇ Βουλῇ, τοῦ Στρατιωτικοῦ
Συνδέσμου καὶ ἐδήλωσεν ὅτι λόγοι πολιτικοῦ
συμφέροντος ἀναγκάζουσι τὴν κυβέρνησιν ν'
ἀγορηθῆ δικαιοσύνην πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἔχει
καὶ αὐτὸς τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἠδικήθησαν. Καὶ
τὴν ἀγορῆσιν ταύτην τῆς στοιχειώδους δικαιο-
σύνης ἔθεσε ζήτημᾶ ἐμπιστοσύνης, καὶ οἱ νέοι
ἄνδρες, οἱ ἀνορθῶται, ἐκυπτον τὴν κε-
φαλὴν καὶ ἐνεταφίαζον τὴν δικαιοσύνην.
Ἄλλοτε, ἐπὶ τῆς φαυλοκρατίας, ἂν ἐτόλμα
ἀρχηγός τις, ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες ἔχουν πολλῶ
υψηλότερον ἀπὸ τὸν ἀνορθωτὴν τὸ ἀνάστημα
καὶ τὸν πατριωτισμὸν, ἐτόλμα νὰ προβάλλῃ τὸν
φρασιαῖκόν ἰσχυρισμὸν, σιμφέρει τινὰς ὑ-
πὲρ τῶν πολλῶν ἀπολέσθαι, ἀγρία θὰ
ἐξέσπα ἐν τε τῷ κοινοβουλίῳ καὶ παρὰ τῷ
λαῷ καταιγίς, συμπαροσούρουσα καὶ διασκορπί-
ζουσα εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους καὶ ἀρχηγὸν
καὶ κόμμα. Ἀλλὰ τότε ἦτο βλέπετε ἐποχὴ φαν-
λοκρατίας καὶ τὸ μορμολύκειον τῆς δικαιοσύ-
νης ἐτάρασε τοὺς ὕπνους τῶν φαυλοκρατῶν,
ἐνῶ σήμερον τὰς πράξεις τῶν ἀνορθῶτων δὲν
διέπουν αἱ ὀπισθοδρομικοὶ τῶν φαυλοκρατῶν
ἰδέαι, ἀλλὰ μόνον τὸ πολιτικὸν συμφέρον.

Τούτου ἀπόδειξις ὁ αὐτὸς κ. Βενιζέλος. Τὴν
ἐπομένην τῆς οἰονεὶ νομιμοποιήσεως τῆς βδε-
λυρᾶς, ὡς τὴν ἐξακατήρησεν ὁ κ. Βάρφης,
ἐκκαθαρίσεως τόσων ἀξιωματικῶν, προκειμένου
περὶ ἀρχῆς ἐκτελέσεως τῆς—πλέον ἢ δικαίας
καθ' ἡμᾶς—ἐπανόδου τῶν πριγκίπων εἰς τὸ

στράτευμα διὰ τοῦ Νόμου περὶ γενικῆς ἐπιθεωρήσεως, ἐνῶ, φρουάσων καὶ πάλιν ὁ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου ἀντιπρόσωπος, ἐλέσσει τὸ φάσμα τῆς διαταρξέως τῆς γαλήνης τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς διατρέσεώς του, ἐνῶ οἱ εὐαρεθμοὶ θερμοκέφαλοι τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ θρασυθύντες ἐκμεταλλεῖται τῶν συνήρχοντο εἰς ἀντιπειθαρχικὰ διασκέψεις καὶ προσβείαι ἀπεστέλλοντο εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἀπειλαὶ διειτυπῶντο, προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, καὶ οὐδὲν διαταράχθη ἡ ὀλυμπία μακαριότης του. Τὸ πολιτικὸν συμφέρον ἐπέβαλε σήμερον νὰ παρῶν τὰς 7—8 δεκάδας ἀξιωματικῶν, ἴσως μάλιστα καὶ πλείονας, τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου καὶ οὕτως δημουροῦνται δύο ἐστία κινδύνων. Τὸ στράτευμα ἀσφαλῶς θὰ διαρρηθῆ, ὡς ἐκ τῆς ἀστοχῆς διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἀξιωματικῶν συνδέετο ἀρορήτως πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Γενικῆς ἐπιθεωρήσεως, ὡς δεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἀντιδράσεως. Τὰ αὐτὰ αἷτια, οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι, οἱ προκαλέσαντες τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ποικίλων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος, ἐδημιούργησαν καὶ τὰς προγραφὰς τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἐπόμενον ἦτο φυσικῶς νὰ ταραχθῶσιν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τῆς πιθανῆς εἰς τὸ στράτευμα ἐπανόδου τῶν τε ποικίλων καὶ τῶν προγραφέντων, οἱ γενόμενοι αἷτιοι τῆς ἀπομακρύνσεως καὶ τῆς προγραφῆς.

Ἄν ὁ κ. Βενιζέλος ἠκολούθει ἔργοις τὴν ὁδὸν ἦν ἐν λόγοις μόνον ἀκολουθεῖ καὶ ἀπεφάσιζε νὰ δώσῃ δικαιοσύνην εἰς τε τοὺς ἀδικηθέντας πρίγκηπας καὶ τοὺς ἀδικηθέντας ἀξιωματικούς τι θὰ συνέβαιεν ;

Οἱ εὐαρεθμοὶ φανασκοὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ ἐκμεταλλεῖται αὐτοὺς θ' ἀπεκαλύπτοντο, ὁπότε ἡ κυβερνήσις, δεικνύουσα ἐκεῖ ὅπου ὄφειλε πλέον νὰ δείξῃ τὴν πυγμὴν τοῦ κράτους, θὰ εἶδεν μερικὰ γαλόνια εἰς τὸ χεῖρ τῶν θερμοκεφάλων πατριωτῶν καὶ θὰ ἔθετεν ἀσφαλῶς τελείαν καὶ παῦλαν εἰς τὰ διάφορα στρατιωτικὰ προνοησιαμένα, στάσεις καὶ ἐπαναστάσεις, αἷτια ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, καὶ πρὸ αὐτῆς ἔτι, ἐγένοντο ἡ αἷτια ὄλων τῶν συμφορῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Δὲν εἴμεθα ἐχθροὶ τῆς ἀνορθώσεως, ὡς θὰ χαρακτηρίσωσιν ἴσως ἡμᾶς, ἐνιοὶ ἀρχολίπαροι εἴμεθα Ἑλληνες καὶ πατριῶται, ποθοῦντες ἴσως πολλῶν πλείων ἢ οἱ περιοσιῶντες τὸν κ. Βενιζέλον τὴν ὁρθὴν πολιτικὴν κατεύθυνσιν τῆς Χώρας.

Τοῦτο ὅμως εἶναι ἄλλος ἀρμόζων εἰς ἓνα Κιρκινάτον, εἰς ἓνα Οὐασικιῶνα. Ἀτυχῶς οἱ Κιρκινάτοι καὶ οἱ Οὐασικιῶνες ἐξέλειπον, ἀπέμειναν δὲ μόνον οἱ ἀρχολίπαροι, οἱ μερικῶντες διαρκῶς διὰ τὴν ἐπίσχυσιν τῆς φαρτρίας καὶ πρὸς τοῦτο μοχθοῦντες.

ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ ἢ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΟΥ

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 6 Ἰουνίου 1863 ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς κ. Δηλιγιάνης ἀνέγνω ἐπιστολὴν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκθέτουσαν τὰ περὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέματος ὑπὸ τοῦ Γεωργίου, τὸν ὑπὸ τοῦ Κανάρη ἀναγνωσθέντα ἑλληνιστὶ λόγον, ὅστις συνάδενος τὴν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Δανίας ἐγχείρισιν τοῦ ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀντιφώνησιν τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου Ζ'. ὅστις, ἀποκρίμας τῷ Γεωργίῳ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Ἐλέφαντος καὶ ἀσπασθεὶς αὐτὸν, τῷ εἶπεν «Εἶσαι, ὦ δελφέ μου, ἤδη Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων» μνηθῆτι, κατερχόμενος εἰς τὴν νέαν πατρίδα σου, τὸ παράδειγμά μου ἀγάπᾳ τὸν λαόν σου, διότι ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἀποτελέσῃ τὴν ἰσχύν σου. . . » Αὐθημερόν, ὅτε ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν νέον Βασιλέα, ἡ Α. Μ. ἐν τῇ ἀντιφώνησιν του διεβεβαίωσε τὴν ἐπιτροπὴν, ὅτι, ἐρχόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει χαράξῃ ἐν τῇ καρδίᾳ του δι' ἀνεξιτήλων χαρακτήρων τὸ ῥῆμα (devise) τοῦ Βασιλέως τῆς Δανιαρκίας «Ἰσχύς μου ἢ ἀγάπη τοῦ Λαοῦ μου». Ὡστε ;— Τὸ καταγράφον τὸν Ἑλληρικὸν θυρεὸν διὰ τῆς θανμασίας αἰγλῆς του ὅημα

δὲν εἶναι προῖον Ἑλληνικῆς καὶ δὴ Συριανῆς εὐρεσιτεχνίας. Ἦλθε μετὰ τοῦ Βασιλέως μας ἐκ τῶν Σκανδιναβικῶν Χωρῶν.

ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΩΝ

Εὐγενῶν αἰσθημάτων ἀλτρουσίτης ἀνεκοῖνου ἡμῖν προχθές τὰ συναισθήματα τὰ ὅποια ἀλεκτόμιζεν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀσύλου ἐκείνου, ἐν ᾧ ἡ ἰδιωτικὴ εὐποιία, συνδουλιζομένη ἀπὸ τὴν φιλαλλον προτιοβουλίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπικόπου Σύρου Ἀθανασίου, καὶ τῶν συμπολιτῶν μας Εὐαγγέλου Ἀρφαῆ ἱατροῦ, Ἀριστοτέλους Λαδοπούλου τραπεζίτου, Νικολάου Κοιτσοβίλη ἀσφαλιστοῦ, καὶ Λεων. Ἐμπεριόκην ἐφοπλιστοῦ, ἐστίασε καὶ περιθάλλει τὰ οἰκτρὰ ἐρείπια τοῦ ἐκφυλισμοῦ, τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῆς ἀνοίας, ἀντὶ νὰ βλέπωμεν αὐτὰ σύροντα τὰ ῥάκη τῆς ὑπάρξεώς των ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ῥύμας τῆς πόλεως, θύματα τῆς σκληρότητος τῶν ἀγνοιαίων καὶ τῆς ἀπανθρωπίας τῶν χριστιανικῶν ὄχλων.

Ἡ συγκινοῦσα ἀφήγησις του καὶ ἡ πείθουσα λογικὴ του ἐγέννησεν ἐν ἡμῖν τὴν σκέψιν, μή τι δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον, τὰ διάφορα παρ' ἡμῖν λαϊκὰ σωματεῖα νὰ διαθέτωσιν ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν φρενοβλαβῶν μέρος τῶν ποσῶν ἀπερ πρὸς θαλάσσιαν καὶ πανηγύρευσ διαθέτουσιν ἀφοῦ τὸ ἄσυλον τὰς ἐπιμελείας του παρέχει εἰς ἀρρώστους τῆς τάξεως τῶν ἀποτελούντων τὰ σωματεῖα ταῦτα, τῆς τάξεως τῶν βιοπαλαιστῶν;

Ἡμεῖς ὀρίπτομεν τὴν ἰδέαν, εἶθε δὲ νὰ πέσῃ εἰς γῆν ἀγαθὴν, νὰ ριζοβολήσῃ καὶ ἀγλαὸς νὰ παράξῃ καρπούς.

Τὰ λαμπρὰ ἀγωνίσματα τῆς Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας μας Μεγάλαι Ἐπιτυχίαι

Εὐρισκάμεθα εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ γράψωμεν περὶ τῶν ἀγωνισμάτων τῆς Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας μας, ἅτινα ἐγένοντο τὴν παρελθούσῃ Κυριακῇ, μετὰ πρωτοφανοῦς ἐπιτυχίας, χάρις εἰς τὰς ἀκτακτονήτους προσπαθεῖς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ὅπερ ἐνόησε νὰ φέρῃ εἰς πρᾶγματικὴν ἀκμὴν τὸ λαμπρὸν καὶ ὠρελίμον τοῦτο Ἴδρυμα.

Αἱ σκοπεύσεις ἐγένοντο δι' ὄπλου Μάνλιχερ εἰς ἀποστάσεως 200 μέτρων, οἱ δὲ σκοπευταὶ ἔσχον τοιαύτας πρωτοφανεῖς ἐπιτυχίας, εἰς τὴν σχετικῶς μεγάλῃ αὐτῇ ἀπέστασιν, ὥστε κατὰ τῆ νὰ θεωρῶνται ἀπίστευτα τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα δύνανται νὰ κρίνωσιν οἱ ἐνδικεφερόμενοι δημοσιεύμενα κατ' ὄνομα καὶ ἀριθμὸν τῶν ἀγωνισθέντων.

Ἡμεῖς, ἐπεσκέψθημεν κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀγωνισμάτων εἰς τὴν θέσιν «Ἀξός» τοῦ ἀγωνιζομένου, καὶ εὐρέθημεν πρὸ ἐκπλήξεως κυριολεκτικῶς, ἐνεκεν τῆς δρᾶσεως καὶ ἐνεργείας τοῦ ἐκεῖ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας. Κρίνομεν δὲ ἐπάναγκες νὰ κάμωμεν καὶ δημοσίᾳ λόγον, καθ' ὅσον εἰς τοιαύτης φύσεως ἐργασίας καὶ τοὺς ἀκτακτλήτους κόπους τοῦ Δ. Συμβουλίου πρέπει ν' ἀπονέμηται δημοσίᾳ ὁ προσήκων ἐπαινος.

Ἴδού τι ἀντελήφθημεν κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀγωνισμάτων.

Τὸν ἀντιπρόεδρον κ. Ἐπαμ. Ν. Πηκπαδάμ πανταχοῦ παρόντα καὶ τὰ πάντα ἐπιβλέποντα.

Τὸν κ. Ἀλέξανδρον Ν. Πηκπαδάμ κειρίνητον πρὸς συμπλήρωσιν πάσης ἐλλείψεως πρὸς πρόληψιν πάσης ἀνάγκης.

Τὸν κ. Κ. Πηκπαδάμ μερικῶντα περὶ τῆς κλητῆς καὶ τεχνικῆς σκοπεύσεως τῶν ἀγωνιζομένων.

Τὸν κ. Δηλιγιάνην καταμετροῦντα τὰς ἀποστάσεις καὶ ἐφορευόντα εἰς ὅλα τὰ μηχανικὰ καὶ τεχνικὰ ζητήματα.

Τοὺς κ. κ. Μ. Σέτερην καὶ Ν. Σαρζετάκην ἐνθαρρύνοντας μὲ τὰς πολλὰς σκοπευτικὰς τῶν ἐπιτυχίας, τοὺς ἀγωνιζομένους.

Τὸν κ. Τσουπκακῆον ἀκαταπαύστως ἀσχολούμενον εἰς τοὺς ἀριθμητικὸς ὑπολογισμοὺς, τῶν ἐπιτυχίων καὶ εἰς τὴν κατάταξιν τῶν ἐπιτυχόντων.

Καὶ τελευτήσιον τοῦ ἀγωνιζομένου, χωμέ-

νοὺς εἰς τὸ εὐγενὲς αὐτῶν πάθος τοῦ συναγωνισμοῦ, πρηνεῖς, σκοπεύοντας ἀκαταπαύστως καὶ οὐδεμίαν προσηλὴν δίδοντας εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτοὺς.

Μετὰ τῶν ἐπισκεπτῶν διεκρίνοντο, ὁ ῥέκτης πρόεδρος τῆς «Ἀλληλοβοηθείας κ. Γεωρ. Ζαρχάνης, ὅστις οὐδενὸς οὐδέποτε φείδεταί κόπου ἢ δαπάνης, προκειμένου νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ συνδράμῃ τὰ χρήσιμα καὶ κοινωφελῆ ἔργα τοῦ τόπου μας.

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Γεωργιάδης Διευθυντῆς τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, ὅστις πάντοτε προθυμοποιεῖται νὰ συντρέχῃ τοιαῦτα ἔργα.

Τὸν κ. Νικόλκον Κοιτσοβίλην, τὸν ἀκούραστον τοῦτον ἐργάτην καὶ βοηθὸν παντὸς καλοῦ καὶ πολλοῦς ἄλλους εὐχρηστηθέντας λίαν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης. Ἐν τέλει συγχίρομεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας μας καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐξκολουθήσῃ τὰς ἐπιτυχίας ταύτας καὶ εἰς τὸ μέλλον διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος μας.

Περίληψις Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Μήλου Ἰωάννης Νοστράκης κάτοικος καὶ ἐδρεύων ἐν Μήλῳ δηλοποιεῖ ὅτι κατὰ τὴν παρ' ἐμοὶ καταθεθεῖσαν ὑπ' ἀριθμὸν τετρακόσιον τεσσαράκοντα τέσσαρα τῆς εἰκοστῆς ἐβδόμης Μαιου ἐνεστῶτος ἔτους κατ' ἀποστέλλοντος τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀναγνώστου Τσιριγώτη ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργηθησόμενον ἐνώπιόν μου τὴν δεκάτην Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Πλάκᾳ πρωτεύουσῃ τοῦ Δήμου Μήλου ἔξωθεν τοῦ κερφενείου Ἰωάννου Καραμίτσου τὰ ἐξῆς πέντε κτήματα τῶν κληρονόμων τοῦ ἀφειλέτου Μάρκου Ἰωάννου Σίδερη ἦτοι 1ον Ἀγρὸν κλλιεργημένον καὶ ἀκαλλιέργητον μετὰ βοσκοτόπου ἐκτάσεως ὄγδοῦντα ζευγχιῶν, μὲ δύο οἰκίσκους, στέρναν, φούρνον, μάνδρας καλοκαυρῖνας, ἀλώνιον καὶ ἐξ κέδρου, κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Χάλακα ἢ Βουνάλικ τοῦ Δήμου Μήλου πλησίον ἰδιοκτησιῶν Ἀνδρέα Γιενναχοπούλου, κληρονόμων Νικητῆ Ψαθᾶ, Ἰωάννου Μυρογιάννη καὶ Μηνᾶ Λεκκνίδου ἐκτιμηθέντος διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας. 2ον Ἐν κηπάριον ἐνός ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου ἐκ δύο τεμαχίων ἐμπεριέχον δύο ἐλαίας κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Πηλαϊκὸν χωρὸν τῆς Μήλου ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς τεσσαράκοντα. 3ον Ἐν ἔτερον κηπάριον ἐκτάσεως ἐνός ἐργατικοῦ ἡμερομισθίου κείμενον κατὰ τὴν ἰδίαν θέσιν καὶ ἐκτιμηθὲν διὰ δραχμὰς τριάκοντα. 4ον Ἀγρὸν συνεχόμενον ἐκτάσεως ἐνδὲκα ζευγαριῶν, ἐσπαρμένον σῖτον, σμιγόν, λαθοῦρι καὶ διμηνύτην κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Τραπεζέλο Δήμου Μήλου ἐκτιμηθέντες διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας καὶ 5ον Μία ἀμπελος ἐκτάσεως δύο ἐργατικῶν ἡμερομισθίων μ' ἐξ ἐλαίας, δυο συκάς, δύο σπύλαια καὶ συνεχόμενον ἀγρὸν ἐκτάσεως ἡμισείας ζευγαριῶν κατὰ τὴν θέσιν Παππακωνωλάκη ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς διακοσίας. Ἄπαντα τὰ κτήματα ταῦτα κατασχεθέντα ἀναγκαστικῶς συνεπεῖα παραγγελίας τῶν κταδιωκόντων δανειστῶν Θρακοῦβούλου Ν. Βεντούρη καὶ κληρονόμων Ἰωάννου Φ. Οἰκονόμου, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ ἐν ὅλῳ δραχμὰς δύο χιλιάδας ἐνεκακοσίας ἐξήκοντα μίαν καὶ ἐβδομήκοντα πέντε ἑκατοστὰ καὶ τὰ ἐξῶδα κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρώτη προσφορά ἐδόθη ὑπὸ τῶν καταδιωκόντων δανειστῶν τὸ ἡμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα γενόμενης ἐκτιμήσεως δι' ἕκαστον κτήμα : Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ὑπερβηματιστήν, ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα τρία λεπτὰ μετὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν καὶ τὴν τελευταίαν προσφοράν. Ἐγένετο ἐν Μήλῳ σήμερον τὴν ἐνάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεκακοσιοστοῦ ἐνδεκάτου ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος Μήλου καὶ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος **Ἰω. Νοστράκης** Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐν Μήλῳ αὐθημερόν. Ὁ Συμβολαιογράφος **Ἰωάν. Νοστράκης**

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομῶν

Table with 2 columns: Subscription type and Price. Includes 'Ενταῦθα ἔτησίᾳ Δραχ. 8.', 'Εν Ἀθήναις ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι 10.', 'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 12.'

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι: Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐνεργοῦνται καθ' ἀποκοπὴν.

Αἱ στήλαι τοῦ «Βήματος» ἐλευθέρως παρέχονται πρὸς πάντα βουλόμενον νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ οἰουδήποτε ζητήματος, εἴτε ἐνυπογράφως εἴτε ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς διευθύνσεως.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

Στὴν ἀνοιξιάτικῃ ζωῇ, ποῦ ξανανιώνῃ ἡ φύσις, μετ' ἡμετέρας ἀνατολαί, τῆς βελουδένιας δύσεως, ἢ νυχτογέννηταις ὀροσίαις, τῶν λουλουδιῶν στολίδιαι, σὰν τὰ διαμάντια ἀστράφτουνε σὲ χίλια δακτυλίδια.

Στοῦ ἡλίου τὸ φωτῶρεμα ποῦ λούζονται οἱ κάμποι καὶ σὰν καθρέφτης καθαρὸς ἡ θάλασσα ὅλη λάμπει, σὰν ζωγραφίαις στὴν θάλασσα φαίνονται τ' ἀκρογιάλια καὶ σὰν ρουμπίνια φωτερὰ στὰ βάθη τὰ κοράλια.

Ὀνειροφάντασαι σκιαὶ στὰ τρισβάθα χορεύουν, σ' ὀμίχλῃ ποῦ ἀνέθηκε ἀπὸ θυμῶν ἐρώτων, συμπλέκονται μ' ἰνδάλματα, ποῦ τὴν ψυχὴ μαγεύουν καὶ σβύνουν μ' ἓνα στεναγμὸ στὸ φίλημα τὸ πρῶτον.

Στὴν ἀνοιξιάτικῃ ζωῇ ὄρα καὶ ἡ ψυχὴ μου, σὰν χρυσοπτερόωτο πουλὶ σὲ γαλανὸ αἰθέρα, ὀροσιζεταὶ στὸ ἄπειρο, ἀγνίζοντ' οἱ παλμοὶ μου καὶ τραγουδοῦ τὴν ἀνοιξί, καὶ τ' ἀνοιξί καθ' ἡμέρα.

Φίλιππος Ἀδάμ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ Διοίκησις τοῦ ἐνταῦθα Τηνίων Συνδέσμου ἀπεφάσισεν ἐν συνεδρίᾳ ὅπως καὶ διὰ τοῦ Τύπου ἐκφράσῃ τὰς ἀπείρους τοῦ Συνδέσμου εὐχαριστίας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Κυκλαδικῆς Ἀτμοπλοίας διὰ τὰς πολλαπλὰς περιποιήσεις ἃς ἐπεδαφίλευσαν τῇ τε Διοικήσει καὶ ἅπασιν τοῖς κ. Ἐκδρομεῦσιν, ὅτε ἀξιόλογος κυβερνήτης κ. Λεμπέσης καὶ λοιποὶ Ἀξιωματικοί, ὡς καὶ ἅπαν ἐν γένει τὸ πλήρωμα τοῦ εὐσταθεστάτου καὶ ὠραίου ἀτμοπλ. «Πηνειὸς» τῆς ὡς εἴρηται Ἀτμοπλοίας κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου διοργανωθεῖσαν ἐκδρομὴν εἰς Τήνον τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 10 Ἰουνίου 1911.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συνδέσμου)

Σ. Σ. Τὸ παρὸν δημοσίευμα μᾶς ἐδόθη τὸ παρελθὸν Σάββατον ὅτε ἀκριβῶς ἐξετυπούτο τὸ φύλλον καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθημεν νὰ τὸ ἀφήσωμεν διὰ τὸ σημερινόν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κυρίου ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΧΡ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ἀσφαλίζονται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς αἱ εἰς τὸ ἄριον κληρούμεναι Λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 18) 1 Ἰουλίου 1911 καθ' ἣν κληρωθῆσονται 2327. Λαχειοφόροι εἰς τὸ ἄριον.

Ὁ χειρουργὸς ὀδοντοῖατρος κ. Γ. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του τῇ ἄνωθεν τοῦ Τυπογραφείου τῆς «Πατρίδος» καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημοτ. Θεάτρου. Τοὺς ἀπόρους ἐπισκέπτεται δωρεάν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Ι. Μαργακοῦ καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 1—3 ὥρας μεσημβρίας.

ΕΝ ΛΕΠΤΟΝ ΤΗΣ ΩΡΑΣ ΑΡΚΕΙ!

Ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις διατὶ ὑποφέρει ἐκ τοῦ στομάχου καὶ τίνι τρόπῳ τὰ Καταπότια Πίνκ θεραπεύουσι τοὺς στομαχικοὺς πόνους.

Ὅταν ὑποφέρετε ἐκ τοῦ στομάχου, τοῦτο μαρτυρεῖ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ὄργανου τούτου ὅπως ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον τῆς χωνεύσεως. Ἡ ὅτι ἐκτελεῖ τὴν ἐργασίαν ταύτην βραδέως καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ χωνεύσεις ἀποβαίνουν μικρὰ καὶ ὀδυνηραὶ, ἐπὶ πολλὰς δὲ ὥρας ζιθάνεται τις τὸ βάρος τῆς τροφῆς ἐν τῷ στομάχῳ. Ἡ ὅτι οὐδόλως ἐκτελεῖ τὸ ἔργον τῆς χωνεύσεως καὶ τότε κατόπιν πολυῶρου ἀδιαθεσίας καὶ ἰσχυρῶν πόνων ἐπέρχεται ὁ ἔμετος τῆς τροφῆς.

Ἡ ἀδυναμία τοῦ στομάχου εἶνε ἐπακολούθημα τῆς ἀδυναμίας ὁλοκλήρου τοῦ ὄργανισμοῦ καὶ δὲν θὰ κερδηθῶσθε νὰ ἐνδυναμώσῃτε τὸν στομάχον ἐὰν δὲν ἐνδυναμώσῃτε πρῶτον τὸν ὄργανισμὸν σας. Τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπιτυγχάνουσι τὴν ἐνδυναμώσιν ἅπαντος τοῦ ὄργανισμοῦ κατὰ τὸν τρόπον ταχῶν καὶ βέβαιον.

Τὰ Καταπότια Πίνκ δίδουν αἷμα εἰς ἐκάστην ὀσίν. Τὸ πλούσιον καὶ ἀγνὸν τοῦτο αἷμα διασπορίζεται εἰς ὅλον τὸν ὄργανισμὸν, ἐνδυναμώνει αὐτὸν, συνεπῶς δὲ καὶ τὸν στομάχον.

Λαμβάνοντες τὰ Καταπότια Πίνκ θὰ αἰσθανθῆτε νέας δυνάμεις καὶ θ' ἀποκτήσῃτε κανονικὰς χωνεύσεις.

Ἡ κ. Μ. Ἀργυροπούλου

Ἡ κ. Μαρία Ἀργυροπούλου, ἥτις κατοικεῖ ἐν Πειραιεῖ, 1 ὁδὸς Ὑψηλάντου, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὑπερβολικὰ ὑπέφερον ἐκ τοῦ στομάχου ἐπὶ ἐν καὶ πλέον ἔτος. Εἶχον ἀπολέσει τὴν ὄρεξιν, ἐχώνευον μετὰ δυσκολίας καὶ δὲν ὠφελούμην οὐδόλως ἐκ τῆς λαμβανόμενης τροφῆς.

Κατόπιν ἐκάστου φαγητοῦ ἠσθανόμην βάρος καὶ καθύα εἰς τὸν στομάχον καὶ συχνὰ αἱ χωνεύσεις μου κατέληγον εἰς ἔμετος. Ἦμην ἀδύνατος καὶ δὲν ἐγνώριζον τί νὰ πράξω διὰ νὰ θέσω τέρμα εἰς τὰς ὀδύνας μου, αἵτινες ἐπέμενον παρ' ὅλα τὰ χρησιμοποιηθέντα φάρμακα. Μοὶ συνέστησαν τέλος τὰ Καταπότια Πίνκ. Εἶμαι εὐτυχῆς δυναμένη νὰ σας γνωστοποιήσω, ὅτι χάρις εἰς τὸ ἐξαιρετὸν σας φάρμακον, ὅλα αἱ ὀδύνας μου ἐξηφανίσθησαν καὶ ἤδη εὐρίσκομαι τελείως καλά.»

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε ἀποτελεσματικὰ ἐναντίον τῆς ἀναιμίας τῆς χλωρώσεως, τῆς γενικῆς ἀδυναμίας, τῶν ἡμικρανιῶν, νευραλγιῶν, ἰσχιαλγίας, νευρασθενείας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτίδια διαρκῆς παρακκαταθήκην εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη καὶ Βούλγαρη καὶ Λυγερᾶκη. Γενικὸς ἀντιπρόσωπος Δαμαλάς καὶ Σα ἐν Πειραιεῖ.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετ' ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σιζ, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

ΔΙΑΚΗΡΤΕΙΣ

Ὁ Σχολάρχης τοῦ β' ἐν Σύρῳ ἑλληνικοῦ σχολείου διακηρύττει, ὅτι ἐπιτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ τετραετῆς μίσθωσις ἰδιωτικοῦ οἰκήματος, χρησιμοποιοθησομένου ὡς διδαστηρίου τοῦ ἐν Σύρῳ β' ἑλλην. σχολείου, συγκειμένου ἐκ 4 τοῦλάχιστον δωματίων, αὐλῆς ποσίου ὕδατος, ἀφοδευτηρίου καὶ λοιπῶν χρεωδῶν, πληροῦντος δὲ πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργήσεται ἐν Σύρῳ τῇ 17 ἡ Ἰουλίου 1911 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τῆς Νομαρχίας ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς.

Ἡ μίσθωσις ἀρχομένη τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1911 λήγει τὴν 31 Ἀυγούστου 1915.

Λοιπαὶ πληροφορίαι δίδονται παντὶ ἐνδιαφερομένῳ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ β' ἑλλην. σχολείου καθ' ἐκάστην ἀπὸ 9—12 π. μ.

Ἐν Σύρῳ τῇ 15 Ἰουνίου 1911.

Ὁ Σχολάρχης

Ἀντώνιος Α. Παππαδάκης

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

Πρὸς φωτισμὸν τοῦ κοινῶν περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διορισμοῦ τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων τοῦ ἐν Τήνῳ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας δημοσιεύομεν ὀλόκληρον τὴν μήνυσιν, ἣν ὑπέβαλεν εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικαῖς κ. Εἰσαγγελέα ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθανάσιος, ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως.

Μήνυσις

τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Σύρου, Τήνου κλ. Ἀθανασίου Λεβεντοπούλου κατοικοῦ Ἀθηνῶν ἅτε διατελούντος μέλους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Κατὰ

- 1) Νικολ. Δημητριάδου συνταξιούχου, 2) Νικολ. Γραμανδάνη συνταξιούχου, 3) Μηνᾶ Ἀρμακόλα παντοπώλου, 4) Ἀντωνίου Κ. Μαρκουίτζου οἰνοπώλου, 5) Ἀλεξάνδρου Ἀλαβάνου γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, πάντων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας, 6) Κων. Βασιλικοῦ ψάλτου, 7) Δημητρίου Βασιλικοῦ ψάλτου, 8) Ἰωάννου Δεληγιάννη ψάλτου, 9) Νικολ. Κορνάρου νεωκόρου, 10) Παναγ. Περπιναῖ νεωκόρου, 11) Νικολ. Πλυτᾶ νεωκόρου καὶ 12) Γεωργίου Σκλαβούνου ἐπιστάτου τοῦ Ναοῦ, ἀπάντων κατοίκων Τήνου.

Πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πλημμελειοδικῶν.

Ἐνσικῶν δικαίωμα χορηγούμενόν μοι ὡς Ἐπίσκοπῳ Τήνου ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων εἶχον διορίσει ὡς ψάλτας μὲν ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας τοὺς Σταυρὸν Φιλιππίδην, Κωνσταντῖνον Βασιλικόν, Ἰωάννην Μαρκουίτζον καὶ Νικόλαον Πολυκανδρότην, ὡς νεωκόρους δὲ τοὺς Παναγιώτην Ποκαμισᾶν καὶ Σταματέλον Φαράκλαν ὅπως ἐκτελῶσιν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ τὰ τῆς θείας ἱεροτελεστίας ἐν κερῆναι κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας. τὰ ἀείποτε ἐκκλησιαστικῶς εἰθισμένον μοι Πατριάρχης. Ἐνῶ δὲ πάντες οὗτοι διὰ τὴν πρώτην ταῖς θέσεσιν αὐτῶν ταύταις οἱ μνησθέντες...

συστάσεως, οί μὲν 5 πρώτοι ὡς ἀποτελοῦντες τὴν διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀπέλυσαν τοὺς ἀνωτέρω ρηθέντας ψάλτας καὶ νεωκόρους δι' ἐγγράφων κοινοποιηθέντων αὐτοῖς τὴν 5 Ἰουνίου ἐ. ἔ. καὶ διώρισαν ἀντ' αὐτῶν ψάλτας μὲν τοὺς Κωνσταντῖνον Βασιλικόν (τὸν αὐτὸν ὃν ἀπέλυσαν), Δημήτριον Βασιλικόν, Ἰωάννην Δεληγιάννην, νεωκόρους δὲ τοὺς Νικόλαον Κορνάρου, Παναγ. Περρινῶν καὶ Νικόλαον Πλυτᾶν ἐφοδιάσαντες αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγράφων διορισμῶν. Οἱ δὲ νεοδιορισθέντες ψάλται Δημήτριος Βασιλικός, Ἰωάννης Δεληγιάννης καὶ ὁ νεωκόρος Νικόλαος Κορνάρος τὸ ἀπόγευμα τῆς 6ης Ἰσταμένου, καὶ οἱ αὐτοὶ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων συγκατηγορευμένων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γ. Σκλαβούνου τὴν πρωτὴν τῆς 9ης Ἰουνίου κατέλαβον αὐτοβούλως τὰς ἐν τῷ Ναῷ θέσεις τῶν ψαλτῶν καὶ τῶν νεωκόρων καὶ προκειμένου νὰ γείνη ἡ ἱεροτελεστία τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 6ης Ἰουνίου ὡς καὶ ἡ λειτουργία τῆς 9 Ἰουνίου, διὰ τῆς βίας ἀπόθισαν τοὺς κωνονικῶς παρ' ἐμοῦ διορισμένους καὶ προσελθόντας εἰς τὰς θέσεις τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἱεροτελεστιῶν Σταῦρον Φιλίππιδην, πρωτοψάλτην, Ἰω. Μαρκο ἴζον βοηθὸν τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, Νικόλαον Πολυκανδρίτην βοηθὸν τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ καὶ Παναγιώτην Ποκαμισᾶν νεωκόρον καὶ ἀπειλήσαντες βικιοπραγίαις, ἠνάγκασαν αὐτοὺς νὰ ἀπέλθωσι τοῦ Ναοῦ διαμαρτυρούμενοι καὶ νὰ παραλείψωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, κατὰ τὰς ῥηθείσας ἡμέρας. Οὕτω δὲ καὶ πρὸς μέγιστον σκάνδαλον παρεκωλύθη καὶ δὲν ἐγένετο οὐδὲ ὁ ἑσπερινός τῆς 6 οὐδὲ ἡ ἱεροτελεστία τῆς λειτουργίας τῆς 9 Ἰουνίου καίτοι συνεπεῖα τηλεγραφημάτων μου εἰς Ἀθῆνῶν προεστράφησαν οἱ μνησόμενοι νὰ μὴ ἐπιμεινῶσιν εἰς τὴν παρηνουμίαν οἱ δὲ ἀποβληθέντες ψάλται καὶ νεωκόροι μετέβησαν εἰς τὸν ναὸν μετὰ τῶν ἱερέων καὶ διακόνων τὴν πρωτὴν τῆς 9 Ἰουνίου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας. Ἐπιπροσπάτησαν δὲ εἰς τὴν ἐπίθεσιν ταύτην καὶ τὰς ἀπειλάς οἱ Δημητριάδης καὶ Γραμκανδᾶνης προτρέποντες τοὺς ἄλλους οἵτινες ἐπετέθησαν κατὰ τῶν κωνονικῶς διορισμένων βιαίως ἀπαθῶντες αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν καὶ δι' ἀπειλῶν, ἔτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ ψάλλωσιν ἐν τῷ ναῷ ἄλλοι πλὴν τῶν νεοδιορισθέντων, δι' ἀπειλῶν ἐνισχυομένων ἐκ τε τοῦ ἐπιδεικτικῶς κρατουμένου ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Σκλαβούνου βουνεύρου καὶ τῆς συνεπεῖας ἐπιβολῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπειλητικῆς στάσεως τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Ναοῦ.

Ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ μνησόμενοι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ συστάσεως ἐπεχείρησαν τὰς ῥηθείσας ἀπολύσεις τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων καὶ τοὺς διορισμοὺς τῶν ἄλλων ἀντ' αὐτῶν, παρηνουμῶς ἀντιποιηθέντες τὴν Ἐπισκοπικὴν Ἀρχὴν, μόνην δικαιοῦμένην νὰ διορίξῃ καὶ παύῃ τοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους τῶν ναῶν καὶ δὴ τοῦ ἐν Τήνῳ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας τὸν καταστατικὸν Σ' νόμον καὶ τὸν νεώτερον νόμον περὶ ἐνοριῶν.

Ἐπειδὴ οἱ νεοδιορισθέντες κατηγοροῦμενοι χωρὶς νὰ εἶναι νομίμως διορισμένοι ἀντεποιήθησαν τὸ ἀξίωμα τοῦ ψάλτου καὶ νεωκόρου κατὰ παράβασιν ἐπίσης τοῦ ἀρθ. 227 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ μνησόμενοι ἐκ συστάσεως προσεπάτησαν νὰ ἐμποδίσωσι καὶ ἐμπόδισαν δυναστικῶς καὶ βιαίως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ναῷ ἱεροτελεστιῶν, δηλαδὴ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 6 Ἰουνίου καὶ τῆς λειτουργίας τῆς 9 Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Ἐπειδὴ οἱ μνησόμενοι πρέβησαν εἰς τὰς πράξεις ταύτας προβλεπομένης καὶ τιμωρουμένης ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 227 καὶ 194 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἐκ φανερᾶς καὶ ἀναμφισβητήτου δολίως προθέσεως, πρόφασιν λαβόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 9066 τῆς 3 Ἰουνίου ἀπόφασιν (;) τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ, δι' ἧς ὁ Ὑπουργὸς ἀποφαινεται ἐπὶ λέξει: «Κατὰ ταῦτα τὸν διορισμὸν τῶν νεωκόρων καὶ ψαλτῶν εἰς τὸ ἱερόν προσκυνῆμα τῆς Εὐαγγελιστρίας διέπουν οἱ πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΨ' ἰσχύοντες Κανόνες καὶ διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας, καθ' ἃς (1) τῆς ἐν Αζοδικαίᾳ Συνόδου σχόλιον σχετικῶν Ζωναρᾶ καὶ Βαλσαμῶνος καὶ διατάξεις 42 ἐδ. 10 Κώδικος 1—3 Ἰουστινιαν-

νοῦ), ὁ διορισμὸς τῶν νεωκόρων καὶ ψαλτῶν κείνη ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ Ἐπισκόπου, κἂν οἱ νεωκόροι καὶ ψάλται ἀνήκωσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν κληρικῶν· ἐὰν δὲ δὲν εἶναι τοιοῦτοι τότε τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ ἀνήκει εἰς τὴν διοικοῦσαν τὸ ἱερόν ἱδρυμα Ἐπιτροπῆν».

Ἐπειδὴ ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δὲν δύναται νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς μνησόμενους τῆς εὐθύνης τῆς ὑπ' αὐτῶν περὶ τῶν ῥηθέντων ἀρθρῶν τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ δὴ τοῦ ἀρθρου 227, καθόσον κατ' αὐτοὺς τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς Κανόνας οἱ ψάλται καὶ νεωκόροι καὶ ὅταν δὲν εἶνε ἱερωμένοι, ἀλλὰ λαϊκοί, ὑπάγονται εἰς τοὺς τοῦ κλήρου καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου, ὡς ἀπεφάσισε καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος ἐν ὁλομείλῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 τῆς 26 Φεβρουαρίου 1909 ἀποφάσεώς του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Κατὰ δὲ τὸν νεώτερον νόμον ΓΦΨ' ἀρθρον 12 τερματίσαντα τὸ πρὸ πολλοῦ ἐπίμυχον τοῦτο ζήτημα, συμφώνως ἄλλως καὶ πρὸ τὸν Καταστατικὸν τῆς Ἐκκλησίας νόμον Σ' ἀρθρ. Η', ὁ Ἐπίσκοπος διορίζει καὶ παύει τοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους ἄνευ διακορίσεως ἐὰν οὗτοι εἶνε κληρικοὶ ἢ λαϊκοί.

Ἐπειδὴ κατ' οὐδεμίαν ἀπολύτως διάταξιν νόμου, ἢ τῶν ἐπικαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἱερῶν Κανόνων, ἢ τῶν εἰδικῶν περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας δικταξέων, ἢ Ἐπιτροπῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας δικαιοῦται νὰ διορίξῃ τοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους τοῦ ναοῦ. Σφάλλαται δὲ φανερῶς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, περιπίπτων εἰς ἀναχρονισμόν καὶ ἀποφαινόμενος ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας δικαιοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας! Ἄν δ' ἐν τῷ παρελθόντι ἐγεννήθη ἀμφιβολία, (ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψε τὸ πολύκροτον ζήτημα), περὶ τοῦ τίς δικαιοῦται νὰ διορίξῃ καὶ παύῃ τοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους, τοῦτο προήλθεν ἐκ τῆς ἀξιώσεως ἐκκλησιαστικῶν τιμῶν συμβουλίων ἐν τῷ Κράτει, ἀντιποιοῦμένων τὸ δικαίωμα τοῦτο, οὐχὶ δυνάμει τῶν ἱερῶν Κανόνων, ἀλλὰ δυνάμει τοῦ δημοτικοῦ νόμου. Ἄλλ' ὁ δημοτικὸς νόμος, ὅταν ἀφορᾷ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια οὐδέποτε ἐφηρμόσθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐδιοικεῖτο, οὐχὶ ὑπὸ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου ἐκλεγομένου ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Τήνου, ἀλλ' ὑπὸ εἰδικῆς δι' εἰδικῶν νόμου διοριζομένης Ἐπιτροπῆς. Τούτου ἕνεκα καὶ πρὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ Ἄρειου Πάγου καὶ τοῦ νεωτέρου νόμου ἡ διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Εὐαγγελιστρίας, μὴ προερχομένη ἐκ τοῦ δημοτικοῦ νόμου, οὐδέποτε ἠξίωσε νὰ διορίσῃ αὐτὴ τοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους, οὐδὲ διώρισέ ποτε τοιοῦτους, ἀνεκαθεν ἀδικαιεπίτως τοῦ μὲν ναοῦ ὄντος καὶ θεωρουμένου ἄνευ ἀμφισβητήσεως τινός ποτε ἐνοριακοῦ, τῶν δὲ ψαλτῶν καὶ νεωκόρων διοριζομένων ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων προκατόχων μου καὶ ἐμοῦ.

Αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς μνησόμενοι πρὶν ζητήσωσι τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀξιώσεώς των, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 45, 98 καὶ 166 χρονολογίας 24 καὶ 26 Φεβρ. καὶ 25 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐγγράφων τῶν ἀνεγνώρισαν ὅτι μόνος ἐγὼ δικαιοῦμαι ν' ἀπολύσω καὶ παύσω τοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ μὲ παρεκάλεσαν νὰ παύσω οὗς αὐτοὶ ἔπαυσαν καὶ νὰ διορίσω τοὺς παρ' αὐτῶν κατόπιν διορισθέντας. Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2091 τῆς 5 Μαΐου ἐ. ἔ. ἐγγράφου μου ἐδήλωσα ὅτι δὲν εὐρίσκω ἀποχρῶντας τοὺς λόγους τῆς περὶ παύσεως προτάσεώς των καὶ δὲν ἀπέλυσα τοὺς παρ' ἐμοῦ ἀπὸ ἐτῶν ὡς εἶπον διορισμένους, οἱ μνησόμενοι ἐπίτροποι ἐστράφησαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, παρ' οὗ ἐπέτυχον τὴν ῥηθείσαν ἀπὸ 3 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὑπὸ τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ ἐπίκλησις τῶν ἱερῶν Κανόνων δὲν ἀπαλλάσσει τοὺς μνησόμενους τῆς κατηγορίας ἐπὶ ἀντιποιήσεως, διότι κατ' αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, καὶ ἂν δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὁ νεώτερος ΓΦΨ' νόμος, ὁ Ἐπίσκοπος μόνος διορίζει καὶ τοὺς λαϊκοὺς ψάλτας καὶ νεωκόρους, μὴ ἐφαρμοζομένου εἰς τὸν ναὸν τῆς

Εὐαγγελιστρίας τοῦ δημοτικοῦ νόμου, ὅστις κατηγορήθη ἄλλως ὑπὸ τοῦ ρηθέντος νεωτέρου νόμου. Οὐδὲ ὑπάρχει νόμος ἀναίρων τοὺς σχετικούς ἱ. Κανόνας καὶ τὸν Σ' νόμον καὶ δίδων τὸ δικαίωμα διορισμῶν τοιούτων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἢ μεταβάλλον τὸν τρόπον τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς μὴ ναὸν ἐν τῷ ναῖν τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς μὴ ναὸν ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτελοῦνται τὰ τῆς θείας λατρίας. Διότι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας ὡς ἱδρύματος, ἢ πνευλληνίου προσκυνήματος, ἢ ἄλλου παραπλησίσιον ὀνόματος, οὐδαμῶς μεταβάλλουσι τὴν φύσιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ προσκυνήματος καὶ ἱδρύματος τούτου **εἰς ναὸν διεπόμενον ἐκκλησιαστικῶς, ὡς ὅλοι οἱ ναοὶ τοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἐπισκόπων.**

Διὰ ταῦτα

Λυπούμενος, Κύριε Εἰσαγγελεῦ, διότι εὐρίσκωμαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀμυνθῶ ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, καταγγέλλω τοὺς καθ' ὧν ἡ παρούσα μήνυσις ἐπὶ παραβάσει ἐκ συστάσεως τῶν ἀρθρῶν 227 καὶ 194 τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ πρὸς αὐστηρὰν αὐτῶν τιμωρίαν.

Ἐπισυνάπτων δὲ ἐντυπον ἀπερὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων, ἐν ᾧ δημοσιεύονται ἡ ῥηθεῖσα ὑπ' 16 (1909) ἀπόφασιν τοῦ Ἄρειου Πάγου καὶ ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος τοῦ παρ' αὐτῇ Εἰσαγγελέως πρὸς τοὺς παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς περὶ τιμωρίας τῶν παραβάσεων, οἵτι αἱ προκειμεναι, ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας τῶν καταγγελλομένων τοὺς 1) Ἰωάσαφ Σιταρᾶν ἀρχιμυδρίτην, 2) Ἀθανάσιον Μεσσηνεζῖν ἱερέα, 3) Ἀντώνιον Κονταρίνην ἱερέα, 4) Γεωργίον Ρενιέρην ἱεροδιάκονον, 5) Κωνστ. Ἀλεξόπουλον ἱεροδιάκονον 6) Σταῦρον Φιλίππιδην πρωτοψάλτην, 7) Νικόλαον Πολυκανδρίτην ψάλτην, 8) Ἰωάννην Μαρκουῖζον ψάλτην καὶ 9) Παναγιώτην Ποκαμισᾶν νεωκόρον ἅπαντας κατοίκους Τήνου.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 16 Ἰουνίου 1911.
Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος καὶ ἀντίκλητος τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Σύρου κλ. δυνάμει τοῦ συναπτομένου πληρεξουσίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Β. Συνοδινοῦ.

Δ. Βοκοτόπουλος

Πρὸς τὴν ἀξιοτίμον συνάδελφον «Ἀνόρθωσιν».

Ἀναγνόντες δημοσιευθεῖσαν διατριχὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 11 ὑπερμεσοῦντος Ἰουνίου ὑπὸ τινος οὐχὶ ἀγνώστου «Ἀνορθωτικῶς» περὶ τῶν παρὰ καθηγηταῖς οἰκοτρόφων, ἐξεπλάγην ἀληθῶς πῶς ἡ ἀξιοτίμος συνάδελφος, ἡ ἀμερολήπτως ὄντως καὶ εὐσυνειδήτως ἐργαζομένη ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἀνορθώσεως ἠρξάντων, ἀδυσανίστως ὅλως ἐδέχθη νὰ ξενίσῃ εἰς τὰς στήλας αὐτῆς διατριβὴν, στηριζομένην ἐπὶ Βασιλικῷ Διατάγματι τὴν ἐπομένην τῆς δημοσιεύσεώς του καταργηθέντος καὶ οὐδέποτε ἐφαρμοσθέντος. Βεβχίως ἡ φίλη «Ἀνόρθωσις» δὲν ἀγνοεῖ τὰ συστηματικὰ οἰκοτροφεῖα Βαλέτα, Ζηλήμωνος, Μαγκάκη, Ἀντωνίου καὶ ἄλλων, οἵτινες ἐν ταύτῳ ἦσαν καλοὶ παιδαγωγοὶ καὶ καλοὶ διδάσκαλοι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Σύρος μας ἦνθε εἰς πᾶν εἶδος παιδεύσεως καὶ ἐμπορίου. Ὁ εὐσυνειδήτος διδάσκαλος, ὁ ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῆς φωνῆς τοῦ καθήκοντος δὲν θυσιάζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιώματός του εἰς τὸν ἕνα ἢ καὶ δεύτερον οἰκότροφον, συγγενῆ ἢ φίλον, οὗς φροντίζει νὰ καταστήσῃ κρείσσονας ἑαυτῶν. Συνειδήσις! συνειδήσις! Δὲν θὰ θελήσῃ ποτὲ ὁ διδάσκαλος νὰ ἐκθέσῃ τὸ ἀξίωμα του ἐνώπιον τῆς πληθούς τῶν μαθητῶν του χαριζόμενος καὶ βαθμολογῶν παρ' ἀξίαν τὸν ἕνα ἢ καὶ δεύτερον οἰκότροφόν του, ἀποδειχθέντος ἄλλως, ὅτι οἱ ὀλίγοι παρὰ καθηγηταῖς οἰκότροφοι διαπρέπουσιν ἐπὶ ἐπιμελείᾳ καὶ χρηστότητι. Ἀποροῦμεν ὅμως, πῶς ὁ οὐχὶ εὐφυῶς Ἀνορθωτικὸς προσαγορευόμενος 1873 καὶ σιωπᾷ ἐξεπίτηδες πάντα τὰ μετὰ ταῦτα, δι' ὧν καταργεῖται τὸ ἐν λόγῳ διάταγμα. Τὸ τοιοῦτον μαρτυρεῖ οὐχὶ μικρὰν δόσιν κουτοπονηρίας καὶ κακοβουλίας, ἵνα μὴ τι μετ-

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ.

Θαυμάζουν ως επί το πλείστον τὰ εἰδυλλία τῶν πόλεων, καὶ ὅταν τοὺς δοθῇ κάποια εὐκαιρία σπεύδουν νὰ τὴν ἀρπάξουν καὶ νὰ τὴν ἐκμεταλλεῦσιν, περιγράφοντες μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα μίαν αὐτοκτονίαν προελθοῦσαν ἐξ ἔρωτος, ἢ μίαν ἀπόπειραν ἀρπαγῆς κάποιας ὠραίας Ἑλένης. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι τὰ εἰδυλλία ἀποδοῦναι, καὶ μᾶλλον ἐξελίξουσιν εὐχάριστα, διότι βλέπουν καλῆτερα ὅτι συμβάνει στὰ σημερινὰ εἰδυλλία, τὰ ὅποια διέπει πρὸ παντός τὸ συμφέρον καὶ τὸ χρήμα, καὶ ὅταν εἰς τὴν ἰδανικότητα εἰσχωρήσῃ ἡ ὕλη δὲν ὑπάρχει δικαιολογία πρὸς τὸν θαυμασμόν.

Ἄν ἀφαιρήσῃ κανεὶς τὰς ἐξαιρέσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ εὕρῃ ὅτι οἱ μεγάλοι ψυχολόγοι ἐχαρακτήρισαν, καὶ οἱ ἔνδοξοι συγγραφεῖς περιέγραψαν, εἰς τὸ πλείστον ἄλλο μέρος δὲν θὰ συναντήσῃ πρᾶ μίαν τετριμμένην ὑπόθεσιν, ἢ ὅποια ἐξελεσται διαρκῶς ἢ αὐτῇ, μὲ τοὺς ἰδίους τύπους, τὴν ἰδίαν τακτικὴν, τὰς ἰδίας κινήσεις, τὸ ἴδιον καὶ ἀπαράλλακτον ἀποτελεσμα.

Ὁ νέος ὁ ὁποῖός θὰ σταματήσῃ ἀπὸ κάτω ἀπὸ ἓν παράθυρο ἔχει ἤδη καταρτίσει τὸ σχέδιόν του, τὸ ὅπλιόν του λέγει νὰ γελᾷ, νὰ διασκεδᾷ, καὶ παντὶ σθένει νὰ φανῇ εὐφρυνῆ ἀπέναντι τῶν φίλων του, καὶ ἡ νέα ὄμως ἐξ ἄλλου δὲν εἶνε πλέον εὐσυνήδειτος οὔτε τὸν λατρεῖται ὡς ὑποθέτει, οὔτε δίδει πεντάρα ἂν τὴν ἰδίαν στιγμὴν πῆσῃ νεκρὸς ἐμπρὸς τῆς ἢ μόνῃ μέριμνά τῆς εἶνε πῶς «νὰ τὸν τιμῆξῃ» καὶ δι' αὐτὸ παραδίεται εἰς ὅλα τὰ ἄλλα.

Καὶ ἡ κωμῶδια αὐτῇ ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλα τὰ εἰδυλλία τῶν πόλεων τὰ ὅποια θαυμάζουν οἱ ῥομαντικοί, καὶ οἱ εὐαίσθητοι: θαυμάζουν ὁλοκαθῆρ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λεπτῆς αὐτῆς comédie, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν κυριώτερον ῥόλον παίζει τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀπάτη.

Μία στὰ στενά, ἢ στοὺς ἀποκέντρους δρόμους, εἰς τὰ πλέον βρωμερὰ μέρη θὰ συναντήσῃ τὰ ζεύγη τῶν ἐρωτιδίων δὲν ἔχετε πολὺ νὰ κοπιᾶτε διὰ νὰ ἀνεύρει τὴν προσποίησιν καὶ τὸ ψεῦδος.

Ἐκεῖνος πάντα ἐπιμένει πῶς δὲν τὸν ἀγαπᾷ, καὶ ἐκείνη πάντοτε πῶς τὴν ἐκθέτει, καὶ πῶς πρέπει περὶ νὰ τὴν πάρῃ, γιὰ νὰ πάθῃ ἢ γλώσσας τοῦ κόσμου, καὶ πρὸ πάντων τῆς «κυρᾶς Μαλαμάς» ποῦ τῆς εἶδε κάπο οὐ βράδυ νὰ μιλοῦν.

Μερικὰ δάκρυα, ἀπαραίτητα εἰς τὴν περίστασιν, θὰ ἔλθουν εἰς ἐπίκυρσιν τῆς ἀληθείας, καὶ κάποιοι λυγμοὶ θὰ συνηθίσουν τὸν «ἐκείνον» διὰ νὰ ὀρκισθῇ ἐκ νέου, καὶ διὰ νὰ λησμονήσῃ σὲ μιστὴ ὥρα ὅτι πρὸς στιγμὴν εἶπε.

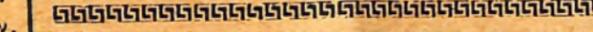
Χαριτωμένη χωριατοπούλα!

Θὰ ἔλθῃς πετακτὴ—πετακτὴ στὸ βουνὸ ποῦ σὲ περιμένει ἡ ἀγκαλιὰ τοῦ ἀγαπημένου σου βουκόου. Δὲν ἔχει οὔτε σκόλια, οὔτε εἰρωνίαις, οὔτε ἐξομολογήσεις, οὔτε σκέψεις, οὔτε λούσα γιὰ ν' ἀρέσῃς, οὔτε τίποτε εἰσαίθετα ὅτι ἐκεῖνος ποῦ κίχτει τὴ φλογερά του θὰ γίνῃ σὲ ἴλιγο καιρὸ ὀκλὸς σου, πῶς θὰ ζήσῃς μαζὶ του εὐτυχισμένη ὅπως ἔζησαν καὶ οἱ γονεῖς σου, γιὰτὶ ὀλίγον σὲ ἐνδιέφερε ἂν τὸ κομμὸ δὲν εἶνε τῆς τελευταίας μόδας, ἢ ἂν θὰ λούγῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι σου ὁ μπουφές;

Δὲν ἔχεις ἀνάγκη νὰ ἐπιδείξῃς λεπτότητα καὶ προσποιητὴν εὐγένειαν, οἱ τύποι γιὰ σένα εἶνε ἄχρηστοί: θὰ καθίσῃς λοιπὸν στὸ μωρικὸν βράχο—ποῦ σούδουκε τόση ζωὴ καὶ εὐμορρίᾳ—γυρᾶς νὰ φοβᾷσαι μήπως τσαλακωθῇ τὸ κοστούμι σου, θὰ γελᾷς μὲ ἀφέλεια, θὰ διασκεδᾷς, θὰ παίξῃς μὲ τὰ ἀρνάκια, καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἐργασίας, γελᾷς καὶ γεμάτῃ ἠρησῖὰ θὰ πάρῃς τὴ τσάπα σου, καὶ θὰ τὴν θυθίσῃς στὴ γῆ μὲ τὴν δύναμιν ποῦ σοῦ δίδει ἡ φύσις, ἢ καλὴ αὐτὴ μητέρα ποῦ ἀναγνωρίζει τὰ πραγματικὰ τῆς παιδείας, ἐκεῖνα ποῦ τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴν περιποιούνται.

Ἐνα τέτοιο εἰδυλλίον ἠμπορεῖτε μῆσα στὴν πόλιν νὰ συναντήσετε; Μὴν θαυμάζετε λοιπὸν, διότι ἡ πραγματικότης εἶνε μακρὰν, τόσον μακρὰν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ τὴν ἀνεύρειτε στὰ βρωμερὰ στενά, καὶ στὰ ἀπόκεντρα μέρη ποῦ τὴν ζητεῖτε συχρότατα.

Νίκος

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καθ' ἃς μεταδίδουσιν αἱ Ἀθηναῖκαί ἐφημερίδες πληροφορίας καθιεροῦται ὑπηρεσία ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐπὶ τῇ εἰσπράξει τῆς ἀξίας τοῦ περιεχομένου (contre remboursement) καὶ δεμάτων ἀπληλαγμένων τελωνιακῶν τελῶν (franc de droit).

Δέματα τοιαῦτα θὰ γίνωνται δεκτὰ πρὸς τὸ παρὸν μόνον εἰς τὰ γραφεῖα Ἀθηνῶν Πειραιῶς Πικρῶν Κερκύρας καὶ Βόλου—Καὶ πάλιν ἡ Σύρος ἔμεινεν ἐκτὸς τοῦ νυμφώνος, ἐνῶ μέχρι πρὸ μικροῦ, προκειμένων οἰωνδῆποτε παροχῶν καὶ εὐκολιῶν, ἡ Σύρος κατεῖχε τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὸν Πειραιᾶ θέσιν. Ποῦ τάχα ἀποδοτέον τὴν τοιαύτην ὡς πρὸς τὴν Σύρον λήθην; Διατὶ παρορᾷται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὑπὸ τῆς ἀνορθωτικῆς κυβερνήσεως ἡ Σύρος;

—Εἰς τὴν συναδέλφον «Ἀπόλλωνα» παρατηροῦμεν ὅτι ἔτις ἀδίκως καὶ ἀβασανίστως ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Δημάρχου Ἐρμοῦπόλεως κ. Ν. Πικραδάμ, διότι ὡς γενικῶς πιστεύεται τὰ μὲν οἰκονομικὰ τοῦ Δήμου πρὸ πολλοῦ ἔχουσι διευθετηθῆ μετὰ τῆς δυνατῆς οἰκονομίας καὶ φειδοῦς, ἢ δὲ λίαν εὐεργετικῇ διὰ τὸν Δήμον λύσει τοῦ ζητήματος τοῦ ἠλεκτροπρωτισμοῦ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὴν μεγάλην καὶ ἐπίμονον ἐνέργειαν αὐτοῦ, συντελε-

ζον εἴπωμεν. Διὰ τί ὁ πονῶν τὸν τόπον, καὶ τὴν ἀνορθωσιν ἐπιζητῶν, ἀφ' οὗ εἶνε τόσον εὐσυνείδητος, ἢ θέλει νὰ φαίνεται τοιοῦτος, διὰ τί δὲν ἐξάντλει τὸ περὶ οἰκοτρόφων ζητήματα, τὸ ὁποῖον κανονίζουσι μεταγενέστερα Διατάγματα; Πρασιωπῶν τὰ τοιαῦτα ἐξεπίτηδες, δὲν παρέχει ἱκανὰ δείγματα εὐσυνείδησις. Ἡμεῖς παραδεχόμενοι κατ' ἀρχὴν ὅτι ὁ ἐπιχειρῶν νὰ γράφῃ τι ὑποχρεοῦται νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὸ περὶ οὗ πρόκειται ὑποκείμενον, ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ὄντως ψευδώνυμον ἀνορθωτικὸς εἶνε οὐχὶ εὐσυνείδητος συζητητής, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἐπιχειρήσας ἀπαξ νὰ καθάψῃται τοῦ ζητήματος τῶν οἰκοτρόφων δὲν γινώσκει μόνον τὸ διάταγμα τοῦ 1873 καθ' ὃ, οἱ παρὰ καθηγηταῖς οἰκοτρόφοι (οὐδεὶς δὲ νόμος, οὐδεμία ἐγκύκλιος, οὐδὲν διάταγμα ἀπαγορεύει οἰκοτρόφους) ὑποχρεοῦνται νὰ δίδωσι τὰς ἀπολυτηρίους καὶ ἐπὶ προαγωγῇ ἐξετάσεις, οὐχὶ εἰς τὸ γυμνάσιον ἐν ᾧ διδάσκουσιν οἱ ἔχοντες αὐτοὺς οἰκοτρόφους, ἀλλ' εἰς ἄλλο, ὀριζόμενον ἐκάστοτε παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα Β. Διατάγματα, ἅτινα, λαθόντα ὑπ' ὄψει τὸ ἀδύνατον τοῦ πράγματος, ἐφαρμοζομένου ἔσως μόνον ἐν Ἀθήναις, ὅπου ὑπάρχουσι πολλὰ γυμνάσια καὶ ἀλλοχθῶν, ὅπου καὶ καθηγηταὶ πολλοὶ, μετερρῦμισαν τὸ διάταγμα τοῦ 1873, καθορίσαντα ἵνα οἱ μαθηταὶ οἰκοτρόφοι ἐξετάζωνται παρὰ τοῦ γυμνασιάρχου ἢ τῶν ἄλλων καθηγητῶν, ὅπως καὶ οἱ κατ' ἰδίαν διδασκόμενοι τὰ τοῦ Γυμνασίου καὶ Ἑλληνικοῦ Σχολείου μαθήματα. Τοιαῦτα διατάγματα εἰσι τὰ τῆς 11 Μαΐου 1884—τῆς 25 Αὐγούστου 1889—τῆς 12 Ἀπριλίου 1891 κ. ἄ. Μεταγενέστερα δὲ διατάγματα, ὡς τῆς 28 Αὐγούστου 1897 καὶ τὸ τελευταῖον τῆς 4 Ἀπριλίου 1907, κανονίζοντα περὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν κ.λ. ἐν ᾧ ποιοῦνται μνεῖν περὶ τῶν κατ' ἰδίαν διδασκόμενων μαθητῶν, ἀπαξιοῦσι νὰ μνημονεύσωσι τοῦ περὶ οἰκοτρόφων ζητήματος, ἀφ' οὗ τοῦτο λύεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου ἢ καὶ τῶν ἄλλων καθηγητῶν ἐξετάσεως τῶν οἰκοτρόφων μαθητῶν, ἐὰν ὑποτεθῇ τοσοῦτον ἔλκρυξ: συνειδήσεως ὅ ἔχων τὸν οἰκοτρόφον καθηγητῆς, ὥστε νὰ προαγάγῃ αὐτὸν ἀνάξιον ὄντα, καὶ ἐὰν δύναται νὰ κτηροθῶσῃ τὸ τοιοῦτο, διδάσκων ἐν μόνον ἢ καὶ δευτέρου σπανίως μάθημα, ἐν ᾧ ἡ προαγωγὴ παντός μαθητοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἐκθολογίας, ἐνὸς ἐκάστου τῶν καθηγητῶν. Κύριε Ἀνορθωτικέ... τί λέγετε περὶ αὐτῶν; Καὶ πῶς δὲ, ὡς ἐνθουσιάζονται οἱ ἀναγνώσται τῆς «Πικρίας» ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῶν ρηθιζομένων ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τοὺς ὑποκινήσαντας οὐδεμίαν ὀριστικὴν λύσιν ἔδωκε τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον. Λοιπὸν, κ. Ἀνορθωτικέ, τί ζητεῖτε;

Ἡμεῖς, ἀπαξιοῦντες νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Ἰλοδοθωμικὸν τῆς φίλης συναδέλφου «Ἀνορθώσεως» ἀποτεινομεν τὸν λόγον πρὸς τὸν ἐντιμον καὶ εὐσυνείδητον συντάκτην καὶ διευθυντὴν αὐτῆς καὶ παρακαλοῦμεν αὐτὸν πρὶν ἢ δημοσιεῖν τὰ τῶν ἄλλων κατασκευασμὰ νὰ βασανίσῃ βαθύτερον τὰ ὑπὸ δευτέρων καὶ τρίτων σερβιριζόμενα δημοσιεύματα, ἐὰν μὴ θέλῃ νὰ παρασύρεται εἰς τὰ θολὰ νερά, εἰς τὰ ὅποια ζητοῦσι νὰ ὀψαρεύωσιν οἱ ὀπισθεν τῶν Ἀνορθωτικῶν κρυπτόμενοι.

Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ ἄδολος ὄντως καὶ εἰλικρινὴς Διεύθυνσις τῆς φίλης «Ἀνορθώσεως», δικαιοσύνης ἔργον πληροῦσα, θέλει προβῆ εἰς τὴν ἀληθῆ Ἀνορθωσιν τοῦ παραδημοσιεύματος αὐτῆς, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἐγκαθητόους, ὅτι τὰ βέλη των, ὡς φραγμακέρῃ καὶ ἂν ὦσιν, εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσιν ἀπέναντι τῆς ἀληθείας, ἥτις καὶ μόνη κατασυντρίβει τοὺς μὴ καλῆς πίστεως συζητητάς. Αὐτὰ εἶνε τὰ πράγματα.

Παρὰ τῆς φίλης «Ἀνορθώσεως» ἀναμένομεν τὴν ἀληθῆ «Ἀνορθωσιν».

σάντων πρὸς τοῦτο καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἰδιωτῶν. Ὅσονδ' ἀφορᾷ περὶ τῆς ἐπισκευῆς καὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ὁδῶν πιστεύομεν ὅτι δὲν ὀμιλεῖ σοβαρῶς, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι μεθ' ὅλα τὰ γλοῖσχα ὑλικά μέσα ἅτινα ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἀρῆκε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Δήμου, αὕτη γίνεται συστηματικῇ καὶ ταχεῖα, ὀφειλομένη καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ἀρχιτέκτονος τοῦ Δήμου κ. Κ. Κατσάβη.

—Ἐπερτώθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ Σκοπευτικοὶ διαγωνισμοὶ τῆς παρ' ἡμῖν Σκοπευτικῆς Ἐταιρείας ὅτινες ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας ἀπὸ σκοπευτικῆς ἀπόψεως. Κατὰ τούτους ἐπέτυχον κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς κύριοι τακτικὰ μέλη τῆς ἑταιρείας: Δι' ὄπλου Μάλιγγερ ἀπὸ 200 μέτρων Ἀ. Μιχαὴλ Σέτερης ἐπὶ 30 βολῶν ἐπέτυχεν καὶ τὰς 30 μὲ ἄθροισμα ἐπιτυχίας 193. Β'. Ἀθανάσιος Τσεμπερόπουλος ἐπὶ 30 βολῶν ἐπέτυχε καὶ τὰς 30 μὲ ἄθροισμα ἐπιτυχίας 186. Γ'. Ἰωάν. Ξανθόκης ἐπέτυχε καὶ τὰς 30 βολὰς μὲ ἄθροισμα ἐπιτυχίας 174 καὶ Δ'. Ἀλ. Ἀγιοβλασίτης ἐπέτυχε καὶ τὰς 30 βολὰς μὲ ἄθροισμα ἐπιτυχίας 171. Εἰς τὸ ἀγώνισμα δι' ὄπλου κυνηγετικοῦ κατὰ ἐκσφενδονίζομένου δίσκου πρῶτος ἦλθε τὸ μέλος τῆς Ἐταιρείας Φ. Α. Πουσετίλ. Διὰ τὰ τόσον λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἅτινα κατέστησαν καταφανῆ τὴν μεγάλην πρόοδον τῆς Σκοπευτικῆς μας Ἐταιρείας ἐπὶ τόσῳ βραχὺ χρονικῶν διάστημα εἶναι ἄξιοι εἰλικρινῶν συγχαρητηρίων οἱ τε ἀριστεύσαντες κατὰ τοὺς ἀγῶνας μακρὰς τε καὶ βραχείας βολῆς, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ὅτινες ἔλαβον μέρος εἰς τούτους διὰ τὰς εἰλικρινεῖς προσπαθείας των.

—Καθ' ἃ ἀπεφασίσθη ἐν γενικῇ συνελεύσει, ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐνταῦθα πρὸ δεκαεαπτετίας ἐπιφελίστατα καὶ φιλανθρωπότατα δρώντος λαμπροῦ Σωματείου τῶν Ἐργατῶν «Ἀλλολοβοήθεια», τὴν 29ην τρέχοντος, ἡμέραν ἰδρύσεως αὐτοῦ τελεσθήσεται διὰ λαμπρᾶς Ἱεροτελεστίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ταξιάρχων.

—Ἐπανέκαμψεν ἐκ Κύθνου ἡ κ. Πηνελόπη Ἀλεξοπούλου, ἥτις χάριν λουτρῶν εἶχε μεταβῆ αὐτόθι, συνοδευθεῖσα ὑπὸ τῆς δεσποινίδος θυγατρὸς τῆς, ἀπεκόμισε δὲ ἐκ τῶν λουτρῶν τούτων ἀρίστας ἐντυπώσεις πρῶτον διὰ τὴν ἰκματικὴν τῶν ὑδάτων ἐνέργειαν εἶτα διὰ τὴν γενικὴν τοῦ καταστήματος ἐπισκευὴν διὰ τὴν καινούργην ἐπίπλωσιν τῶν δωματίων ἐν γένει διὰ τὸ ἐπιμελελημένον τῆς τροφῆς διὰ τὴν ἀμειπτον καθαριότητα καὶ τέλος διὰ τὴν πρόθυμον ὑπηρεσίαν τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει.

—Προχθὲς διὰ τοῦ φορητοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ κ. Κ. Τσιροπινᾶ «Ἐμμανουὴλ» ἐκομισθῆ ἐκ Μασσαλίας νέον καὶ κομψότατον Ἀυτοκίνητον ἀνήκον εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας μας κ. κ. Γιῶς Ἐλ. Λαδοπούλου.

—Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὁ θάνατος τῆς αὐτόθι ἐγκατεστημένης μετὰ τῶν θυγατέρων τῆς εὐγενοῦς δεσποίνης **Μαριάνθης Γ. Καβαδία**, πεφλημένης ἀδελφῆς τῶν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ συμπολιτῶν μας κ. Σόλωνος καὶ Δημητρίου Βλαστοῦ ὡς καὶ τοῦ ἐν Βόλῃ κ. Γεωργίου Βλαστοῦ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ αὐτόθι Ὑψατοῦ τῆς Ἐθν. Τραπέζης, ἀνεψιάς δὲ τῆς παρ' ἡμῖν σεβαστῆς δεσποίνης Μαργαρῆς Ι. Μυνοπούλου. Εἰς τοὺς τόσον σκληρῶς δοκιμασθέντας οἰκείους τῆς θανούσης «Τὸ Βῆμα» μεταβιβάζει τὰ θερμὰ αὐτοῦ συλλυπητήρια, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν διακεκριμένον αὐτοῦ συνάδελφον καὶ πρωτοστατοῦντα εἰς πᾶν ἐθνικὸν ζήτημα συντάκτην τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδιδομένης «Ἀτλαντίδος» κ. Σόλωνος Βλαστοῦ.

—Εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας τῆς ἀπέπτη πρὸς Κύριον ἢ ἐπταετῆς θυγάτηρ τοῦ καλοῦ συμπολίτου μας κ. Λεωνίδα Ἰωάννου, **Κατίνα**. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτῳ συλλυπούμεθα τοὺς οἰκείους τῆς μεταστάσεως.

—Ἐνεκεν τυπογραφικῆς ἀβλεψίας παρελήφθη ἐκ τοῦ ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ μας δημοσιευομένου ἀρθριδίου περὶ τοῦ «Ἀσύλου τῶν Φρενοβλαβῶν» τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τούτου καὶ ἀόκνως ἐργαζομένου ὑπὲρ τῆς συντηρήσεώς του κ. Κωνσταν. Ν. Γεωργιάδου.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συνεζήτησε τὴν αἵτησιν τοῦ πρώην

επισκόπου Ακρίσης Αμβροσίου περί ανακρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Σύνοδος τῶν Παιτριάρχων μετὰ μακρὰν σύσκεψιν, ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ Ἐκπτώτου, ἀναγνωρίσασα τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

— Παρὰ τὴν Πλατεῖαν Κουμπουνδούρου τῶν Ἀθηνῶν τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἀπέθανε μία γυνὴ εἰς ἡλικίαν 112 ἐτῶν. Ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς προεβητικῶς καὶ οὕτως τὴν ἡλικίαν ἐκλαμβάνων τὸν βίον ὑπὸ τὴν φαιδρὰν αὐτοῦ ὅσιν διέταξε καὶ ἠνοίξαν ὅλα τὰ παράθυρα, τὴν ἐνέδυσαν μὲ τὰ πρὸ τῆς ἐπὶ ἀνάστασιν νυμφικὰ τῆς φορέματι ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς οἰκίους τοῦ νὰ γύσωνται ἐν κλινῇ δάκρυ· καὶ εἰς ἐπίμετρον κλέσας τὰ βιολία καὶ λαβύττα διέταξε νὰ παίξουν ὅλην τὴν νύκτα. Ὀλοκλήρον δὲ τὸ δωμάτιον εἰς ὃ ἔκειτο ἡ νεκρὰ τὸ εἶχαν στολίσει μὲ προκινάδας καὶ λουλούδια. Εἰς δὲ γείτονας, οἵτινες ἔβλεπον μετὰ ἐκπλήξεως τὰ πρωτοφανῆ καὶ πρωτότυπα ταῦτα πράγματα, ἀπῆλθον μετὰ φαιδρότητος—Τέτοιοι θάνατοι εἶνε πανηγύρι!

— Θέλετε νὰ ἔχετε μαλακὸν, δροσερὸν καὶ ἀντηρόν τὸ πρόσωπόν σας; δοκιμάσατε τὰ Ἀγγλικά Σκπούνια γλυκερίνης Pear's εἰς τὸ Κουρεῖον καὶ Μυροπωλεῖον τοῦ κ. Ἰωάννου Α. Γρυμάνη.

Αἱ Ἐξετάσεις

Τῆ 16 ἰσταμένου, ἡμέρα Πέμπτη ἤρξαντο αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις τοῦ καθ' ἡμᾶς Δημοτικοῦ Παρθεναγωγείου, χθὲς δὲ Παρασκευῇ ἐπερτώθησαν. Ἡ ἀξία τῶν μαθητῶν ἐκτιμηθήσεται ἐκ τῶν γραπτῶν καὶ μόνων ἐξετάσεων, αἵτινες ὁμολογουμένως παριστῶσι καὶ τὴν πραγματικὴν εὐχίαν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἐν γένει. Ἐἶνε ἀληθῶς παρήγορον ὡς πρὸς τὴν καθόλου ἐθνικὴν ἡμῶν πρόοδον, ὅτι, ἀν καὶ ἀργά, κατενοήθη ἐπὶ τέλος τὸ ματαιόσχημον καὶ ἀκκίριον ἐπιδεικτικῶν τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλάκις, μαθηταὶ οὐδαμῶς ἢ ἐλάχιστα φοιτήσαντες εἰς τὰς καθ' ἡμέραν παρθεύσεις, ἐξήρτων τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν. Δὲν θὰ ἦτο δὲ ἀτοπὸν νὰ καταργηθῶσιν αἱ καθ' ἔτος ἐξετάσεις ἀπὸ τὰς εἰς τὰς τάξεις, ἢ δὲ προαγωγῇ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν νὰ ἐγίνετο μόνον ἐπὶ τῇ βίσει τῶν μνησίων ἢ διμηνιαίων ἐλέγχων, ἐν οἷς καταφαίνεται ἡ ἀληθὴς ἀξία τοῦ μαθητοῦ, καὶ τῶν βαθμολογιῶν τῶν ἐξελθόντων, τὰ δὲ μαθήματα νὰ ἐπαύοντο τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου, ὅπου ἐλπίζομεν ὅτι καὶ θὰ γείνη, πρὸς μείζονα τῆς μαθητικῆς νεολαίας ὠφέλειαν. Ἀναγκαῖα δὲ κρίνοντες αἱ εἰσχωγικαὶ ἢ ἀπολυτήριαι, καθ' ἃς δέον νὰ ἐφαρμόζεται μεγάλη αὐστηρότης μετὰ λογικῆς ἐπιεικειᾶς καὶ δικαιοσύνης, πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν ἀληθῶς νοουμένην πρόοδον τῶν μαθητῶν, ἧτις ἐπιτυχᾶνεται διὰ τῆς ἐνδελεγοῦς, εὐσυνειδήτου καὶ ὑγιᾶς πνευματικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς λοιπῆς ἀγωγῆς.

Ἡ 75ῃ Ἀμφιετηρὶς τοῦ Πανεπιστημίου μας

Εἰς πραγματοποιήσιν τῆς γνωστῆς ἀποφάσεως περὶ πανηγυρισμοῦ καὶ τὸ προσεχὲς ἔτος τῆς 75ῆς ἀπῆλθον πρὸς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ ξένη Πανεπιστήμια, τὰς Ἀκαδημίας καὶ Πολυτεχνικὰς Σχολὰς προσκλήσεις συμμετοχῆς δι' ἀντιπροσώπων εἰς τὰς ἐορτάς, ὧν ἡ ἐναρξὶς συμπίπτει τὴν 25 Μαρτίου 1912. Ἐν ταύτῃ αἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν κεντρικῶν καλοῦνται εἰς συνεργασίαν ἐν τῇ ἐπὶ ἀμφιετηρίδι ἐκδοθησομένῃ λευκώματι δι' ἐπιστημονικῆς πραγματείας, συντασσόμενης Ἑλληνιστί, Λατινιστί, Γαλλιστί, Γερμανιστί, Ἀγγλιστί καὶ Ἰταλιστί. Ἰδιαιτέρην ἀγλῆν θὰ προσδώσῃ εἰς τὰς ἐορτάς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ταυτόχρονα ἐν Ἀθήναις ἐναρξὶς τοῦ 13' διεθνοῦς συνεδρίου τῶν Ἀνατολιστῶν, μέλλοντος νὰ παραταθῇ μέχρι τῆς 2ας Ἀπριλίου. Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου,

τακτικῶς προεδρεύοντος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐργάζεται ἀπὸ πολλοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν πλήρη τῶν ἐρωτῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀθροαὶ ἀπὸ τοῦδε ἔρχονται αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς. Εἰς ἀριθμὸς ἀντιπροσώπων πλειονοφηρεῖ ἡ Ἀγγλία. Εὐτυχῆς σύμπτωσις δέον νὰ θεωρηθῇ ἐπίσης καὶ ἡ τῆς ταυτόχρονου ἐναρξέως τῶν ἀ' Ἐλευθερίων σκοπευτικῶν ἀγῶνων.

Ὅφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Νεωτέρα Ἑλλάς διέρχεται στάδιον ἐπίζηλον ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως, κροτοθούμενον διὰ τῆς ἐπιδωκομένης εἰρήνης, ἧτις παρέχει τὸν κεντρὸν εἰς τοῦτο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Μεγαλοπρεπεστάτη προμηθεύεται ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐν Τελεταῖς Ἱεροῦ Νσοῦ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τὴν προσεχῆ Παρασκευῇ 24 τρέχοντος, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Γεννηθῶν Λύτου.

— Ἀφίκετο χθὲς ἐκ Πάρου χάριν ὑποθέσεών του ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Μιχαὴλ Μαλαγαρῆς δικολάβος καὶ γραμματεὺς τοῦ ἐκεῖ Δήμου.

— Διήλθεν ἐντεῦθεν μεταβαίνων εἰς Ἀθήνας δι' ἐμπορικῆς του ὑποθέσεως, ὁ ἔμπορος ἀποικιακῶν ἐν Λεύκας τῆς Πάρου κ. Ἰω. Ν. Γκίκας.

— Ἀφίκετο ἐκ τῶν Λουτρῶν Κύθνου ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωακίμ Πούλιος.

— Ἀφίκετο ἐκ Τήνου ἔμβα μετέβη πρὸς παραθερισμὸν ὁ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας κ. Ἰωάννης Βλουσιδῆς μηχανικός.

— Μετὰ μεγίστης καὶ ἐπιβλητικῆς σεμνοπρεπείας ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἐν Γαυρίῳ τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἀλησμόνητου καὶ πολυκλαύστου υἱοῦ τοῦ Δημάρχου Γαυρίου καὶ ἡμετέρου φίλου Ἰωάννου Γ. Χέλιου, ἀπάσης τῆς κοινότητος παραστάτης εἰς τοῦτο καὶ δευθεύσης μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς καὶ συλλυπούμενη τοῖς γονεῦσι αὐτοῦ, οἱ καὶ ἡμεῖς συλλυπούμεθα. I. Γ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προκαλεῖται ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Ἐλευθεριάδης πρόεδρος Φιλομουσῶν νὰ μᾶς γνωρίσῃ διατὶ δὲν παρεδίδει τὴν κληρωθεῖσαν Λαχειοφόρον κλητὴ τὸ τελευταῖον δελτίον εἰσφορᾶς εἰς τὸν δικαιοῦχον αὐτῆς καίτοι ἐπανειλημμένως ἐζητήθη αὐτῇ, καθ' ὅσον ὁ κ. Ἐλευθεριάδης εἰσέπραξε τὸ ἀντίτιμον τῶν δελτίων ἀπὸ τοῦς ἀγοραστὰς καὶ ἐκ τῶν εἰσπραξέων αὐτῶν ἔδει ν' ἀγοράσῃ τὰ ἀντικείμενα ἅτινα εἶχον προορισθῇ ὡς κέρδη καὶ ὅχι νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἔχει τὰ χρήματα. Ταῦτα διὰ τὸν τυπικὸν κ. Ἐμμ. Ἐλευθεριάδην. Φιλομήθης

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐξερευνητικὸς βυθὸς θαλάσσης.

Εἰς τὸ Ἀλτερμπούργκ τῆς Ἀγγλίας μία ἐταιρία ἀνέλαθε τὴν ἐξερευνησιν τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν παραλίαν ὅπου εἶχε πρὸ αἰῶνων ναυαγήσει ὀλοκλήρως στόλος καὶ οἱ κόποι τῆς δὲν ἐπῆγαν χαμένοι. Ἀνεκάλυψε σωροὺς νομισμάτων μέσα εἰς τὴν ἄμμο. Χρυσὰ ἀργυρὰ καὶ νομίσματα ἀπὸ ὀρείχαλκον ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, τῶν πρώτων τοῦτέστι χρόνων τῶν Σακωνῶν. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ ἀρχαιοτάτα χάλκινα δακτυλίδια καὶ ἄλλα κοσμήματα καὶ ἓνα ἀργυροῦν δακτυλίδι μὲ ἐπιγραφήν, τὸ ὅποιον λέγεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ βασιλέως Ἰωάννου.

Ἡ ἀπογραφή τῶν οἰκιακῶν ζώων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐν Οὐάσιγκτων ἐξέδωκεν ἐνδιαφέρουσαν στατιστικὴν τῶν ἐπὶ ὀλοκλήρου τῆς γῆς ζώων χρησίμων οἰκιστικῶν ζώων. Κατ' αὐτὴν ὑπάρχουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον 580 ἑκατομ. πρόβατα, 95 ἑκατομ. ἵπποι, 7 ἑκατομ. ἡμίονοι, 9 ἑκατομ. ὄνοι, 100 ἑκατομ. αἴγες, 21 ἑκατομ. βοῦβαλοι, 2 ἑκατομ. κάμηλοι καὶ 150 ἑκατομ. χοῖροι. Τὰ περισσότερα πρόβατα ἔχει ἡ Αὐστράλια, περὶ τὰ 80 ἑκατομύρια καὶ τοὺς περισσότερους χοίρους αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι, αἵτινες πρωτοστατοῦν καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἵππων, ἀμιλλώμενοι πρὸς τοῦτο πρὸς τὴν Ρωσίαν, αἱ δὲ Ἰνδοὶ παρυσιάζουν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν αἰγῶν.

Ἡ ἐξολόθρευσις τοῦ ἐλέφαντος.

Διὰ νὰ προμηθεύηται ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης σφαίρας σφαιριστηρίου, χέρια ράβδων, κτένια, κομβία, βεντάλια καὶ τὰ τοιαῦτα χρειάζονται καθ' ἔτος πρὸς καταγεγρασῖαν 800,000 χγρ. ἐλεφαντοστοῦ. Τοῦτο ἰσοδυναμεῖ πρὸς καταστροφὴν 50,000 ἐλεφάντων. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἡ ἐξολόθρευσις τοῦ νοήμονος τούτου καχυδέρμου δὲν εἶνε παρὰ ζήτημα χρόνου. Ὅλοι αἱ μέχρι τοῦδε γινόμεναι προσπάθειαι τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων πρὸς προστασίαν τῶν ζώων τούτων ἐναυαγήσαν.

Ἡ ἡλικία τοῦ γάμου.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ὁθωμανικῆς Βουλῆς. Ἡ Βουλὴ μεταβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου

28 τοῦ ὑποβληθέντος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχεδίου καὶ ἔχοντος ὡς ἑξῆς: «Οἱ νυμφευόμενοι γυναῖκα ἡλικιωμένην καὶ στεῖραν, ἢ κοράσιον ἡλικίης ἐπτά εἰς ὀκτώ ἐτῶν δὲν θεωροῦνται ἔγγαμοι. Ὡς πρὸς τὰ κοράσια ὁ βουλευτὴς Α... ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται ὁ γάμος πρὸ τῆς ἡλικίης τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν. Ἄλλ' ὁ βουλευτὴς Β... παρατηρεῖ ὅτι πᾶν κοράσιον πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἔχον ἡλικίαν γάμου εἴνε ἐννέα ἐτῶν, ἀπὸ εἰς τινὰς χώρας ἡ γυνὴ τεκνοποιεῖ εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν. Κατόπιν συζητήσεως τὸ ἄρθρον 28 ψηφίζεται ὡς ἑξῆς: Οἱ νυμφευόμενοι γυναῖκα ἡλικίης 55 ἐτῶν καὶ στεῖραν, ἢ κοράσιον ἐπτά εἰς ὀκτώ ἐτῶν δὲν θεωροῦνται ἔγγαμοι.»

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΔΙΑΠΟΡΟΜΕΥΣΕΩΝ MESSAGERIES MARITIMES

Ἀναχωρήσεις ἐκ Σύρου
ΑΝΟΔΟΣ κατὰ δεκατετραήμερον ἡμέραν Πέμπτην διὰ Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησόν.

23)5 6)19 Ἰανουαρίου	23)6 7)20 Ἰουλίου
20)2 3)16 Φεβρουαρίου	21)3 4)17 18)31 Αὐγ.
17)2 3)16 17)30 Μαρ.	1)14 15)28 Σεπτεμ.
31)13 15)28 Ἀπριλ.	29)12 13)26 Ὀκτωβρ.
18)11 12)25 Μαΐου	27)9 10)23 Νοεμβρίου
26)8 9)22 Ἰουνίου	24)7 8)21 Δεκεμβρίου

ΚΑΘΟΔΟΣ κατὰ δεκατετραήμερον ἡμέραν Τρίτην διὰ Μασσαλίαν, Ἀθῆναι καὶ Λονδίον.

28)10 11)24 Ἰανουαρίου	28)11 12)25 Ἰουλίου
25)7 3)21 Φεβρουαρίου	26)8 9)22 Αὐγούστου
22)7 8)21 Μαρτίου	23)5 6)19 Σεπτεμβρ.
22)4 5)18 Ἀπριλίου	20)3 4)17 18)31 Ὀκτ.
19)2 3)16 17)30 Μαΐου	1)14 15)28 Νοεμβρίου
31)13 14)27 Ἰουνίου	29)12 13)26 Δεκεμβρ.

Διὰ πλείονα πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ Πρακτορεῖον Σύρου.
Ὁ Πράκτωρ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ

Τὴν ΚΟΛΩΝΙΑΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ
Με τὴν ὁκάν
Εἰς τοῦ ΓΡΥΜΑΝΗ
Τὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν Ἐπισκοπείῳ διώροφος οἰκία τοῦ κ. Κωνστ. Ρουσάλη ἔχουσα πάντα τὰ εἰς οἰκογένειαν χρήσιμα, ἐν οἷς καὶ λουτήρα καὶ δεξαμενὴν καὶ κήπον. Ὁ βουλούμενος ἀποταθῆτω πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἐνοικιάζεται ἐν Ἐπισκοπείῳ εὐάερος καὶ εὐρύχωρος οἰκία. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητρίᾳ Κυρία Μαρία χήρα Ἐμμ. Ἀνδρουλῆ.

Μόνον εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφθριδῶν ζητήσατε τὰ γνήσια Γαλλικὰ Βενονίκια διὰ τὰ ἐποδήματά σας, καθὼς καὶ Ἀγγλικὰ Σαπούνια μόνον πρὸς 30 λεπτὰ ἑκατοστὸν κντίον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τυπογραφικὸν Πιεστῆριον Ἀμερικανικόν, τελειότατον συστήματος, κινούμενον διὰ τοῦ ποδός, ἡ πλάξ του εἶναι διαμέτρου 30 X 22. Πληροφορία παρ' ἡμῶν.

Ζητήσατε **Μουσικὰ τεμάχια** εἰς τὸ «Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων».